

ଡ୍ୟୋନ୍ତ୍ର ଥେରାପି

ପ୍ରଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ନୃତ୍ୟ କେବଳ ମନୋରଞ୍ଜନ କରେନାହାଁ
ଏହା ଏକ ଥେରାପି ମଧ୍ୟ, ଯାହା
ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଶରୀର ଓ ମନ
ସୁଖ ରହିପାରିବ...

ଚିତ୍ରଣ
ରମେଶ
ପାତ୍ର
କାର୍ତ୍ତିକା



ଦିଗର ପ୍ରଭାବ

ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ
ଏହିପରି ଗାରି ଦିଗ ରହିଛା
ଆଉ ପ୍ରତି ଦିଗର କିଛି ନା କିଛି
ପ୍ରଭାବ ଆମ ଜାବନକ୍ଷେଳା
ଓ ଘର ଉପରେ ରହିଛି ବୋଲି
ବାସ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଏ;
ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

* ଧନ ଓ ସମ୍ପଦର ଦେବତା କୁବେର
ହେଲେ ଉଭର ଦିଗର ସ୍ଥାମୀ।
ସେଥୁପାଇଁ ଘରର ଆଳମିରା ବା
ଚ୍ରେଷ୍ଟରିକୁ ଏହି ଦିଗରେ ରଖିଲେ
ଘରେ କେବେ ବି ଧନର ଅଭାବ
ଦେଖାଯାଇ ନ ଥାଏ।

* କିମ୍ବୁ ଯଦି ଭୁଲବଶତଃ ଘରର
ଦଶିଷ ଦିଗରେ ଚ୍ରେଜେବ ବା
ଆଲମିରା ରହିଯାଇଛି, ତା'ହେଲେ
ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ ଆଲମିରା
ଭିତରେ ମଧ୍ୟରେପୁଞ୍ଜକୁ ସିଧା
ଭାବେ ଠିଆ କରି ରଖିଦେବେ ;



ଯଦ୍ବାରା ଘରେ ଆଉ ଧନର ଅଭାବ
ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ।

* ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଅଳା
କିମ୍ବା ପୁଲସୀ ଗଛ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା
ବି ପରିବାରର ମଙ୍ଗଳ ହେବା ସହ
ଏହୋ ଶୈଖର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ଗୋଟିଆ ।

ଘରେ ଏକ୍ସାର୍ଟ୍ ବୁନ୍ଦ ହୋଲ୍ଡିଅବା ।
 * ବାସ୍ତଵିକ ଅନୁସାରେ ଘରର
 ଶିଳ୍ପୀ ସର୍ବଦା ଦକ୍ଷିଣ ଜିମ୍ବା ପରିମାନ
 ଅଥବା ନେଚରଟ୍ କୋଣ (ଦକ୍ଷିଣ-
 ପରିମାନ)ରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା
 ଆବଶ୍ୟକ ; ଯଦ୍ବାରା ଘର ଉପରେ
 ଏହାର ସକାରାମକ ପ୍ରଭାବ
 ପଢ଼ିଥାଏ ।

* ତା'ହିଡ଼ା ଘରର ଦକ୍ଷିଣ-
ପୂର୍ବ କୋଣରେ ସୁଜୁମାତରା
ଚିତ୍ର ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଘରେ
ସକାରାମକ ଉର୍ଜା ଉପନ ହୋଇ
ଶାନ୍ତି ବଜାୟ ରହିଥାଏ ବୋଲି
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ।

* ସେହିପରି ଘଣ୍ଟାକୁ ସର୍ବଦା ଘରର
ପୂର୍ବ, ପଣ୍ଡିମ ଅଥବା ଉତ୍ତର ଦିଗର
କାଳରେ ଲଗାଇବା ଦରକାର।
ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ହେଉଛି ଯମରାଜଙ୍କର
ଦିଗ ତେଣୁ ସେହି ଦିଗରେ ଘଣ୍ଟା
ଲଗାଇଲେ ଘରର ସଦସ୍ୟଙ୍କ
ଉପରେ ନକାରାମକ ପ୍ରଭାବ
ମିଥ୍ୟାମ ବୋଲି କିମ୍ବାମ କରିଛି।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

એપ્પિલ ૧૩-૧૯



ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ପାଦକ: ଉଥାଗତ ସତପଥୀ

ପାଠୀକୀୟ

► ପ୍ରତି ଗାଁର ଥାଏ ନିଜଶବ୍ଦ ବିଶେଷତା, ଯାହା ତାକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରେ । ଯେମେତି କି ଏଇ ଦୁଇ ଗାଁ, ଯାହା ତା’ର ନିଆରାପଦ ପାଇଁ ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ଚର୍ଚିତ । ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତା ନେଇ ଉପଲ୍ବ୍ଧାପନା ହୋଇଥିବା ଏଥରର ପ୍ରଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ନିଆରା ଗାଁର କଥା’ ଯେତିକି ଆଶ୍ୟାର୍ଥକର ଥିଲା ସେତିକି ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ହୋଇଥିଲା । ‘ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ଆଣିବ ଫୁଲରୁ ‘ଖଜାରର ଉପକାରିତା’ ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । - ଲିଙ୍କାଳିନ ପଞ୍ଚା, ଉତ୍ତରା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

► ଉଚ୍ଚ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ନିଆରା ଗାଁର କଥା ଏକ ପ୍ରେରଣାବ୍ୟାପ ଆଲେଖ୍ୟ ଥିଲା । ସେହିପରି ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ‘ଦଶପାର’ ଆଲେଖ୍ୟଟି ପଢ଼ିବାକୁ ବେଶ ନିଆରା ଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପୃଷ୍ଠାରୁ ସର୍ଜନାଟି ପ୍ରବାଶା: ପ୍ରବାଶା ମହାନ୍ତିକ ଜୀବନି ସମର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା । ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ଯୁନିଟ ‘ହାଇ ହିଲ୍ ଶାର୍ଷକ ଗପଟି ଯେତିକି ମନକୁଆଁ ହୋଇଥିଲା, ‘ବିବାହ ବସନ୍ତ’ ଶାର୍ଷକ କବିତାଟି ବି ସେତିକି ହୃଦୟକୁଆଁ ଥିଲା ।

- ରାଜେଶ ଦାସ, ଖୁବନେଶ୍ୱର

ଯିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ଖୁଣିତ ‘ଲମୋଶାନାଳ ପିୟଙ୍କା’
‘ପାଇକରିବେ ଭୋଲାଶଙ୍କର ୨’, ‘ପାପା ଥୁଲେ ମୋ ମେଣ୍ଡାଚ
ଆଦି ପାଠସ୍ତ୍ରିକର ଉପଲ୍ଲାପନା ଶୈଳୀ ବେଶ ମନହୃଦୟରେ
ହେଲାଇଥିଲା । କବି ଥଥା ଶିକ୍ଷାବିଦ ମାନବେତନ ପଶାଯତର
ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତି ବି ଖୁବ ପ୍ରେରଣାଦୀର୍ଘ
ଥିଲା । ସାଥୀର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଗୋମାଣିକତାର ଲାଗୁଥିଲା
ଲାଇପ୍ରସ୍ତାଇଲ ପୃଷ୍ଠାରୁ ‘କିନକାରୀ ଆଉପିର୍ବ’ ସମ୍ପର୍କରେ
ବହୁ ଅଞ୍ଜଣା କଥା ଜାରିହେଲା ।

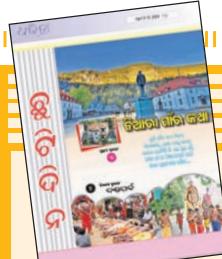
- ସ୍ତିତା ମହାନ୍ତି, ବକ୍ରକବାଟି ରୋଡ଼, କଟ

➤ ମତ୍ତେଲୁ ମିରରରେ ଶ୍ରୀଦିବ୍ୟା ବେଶ ପୁନର
ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ସୌନ୍ଦର୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଛିଲ୍ଲକ୍ଷେତ୍ର
ଶିଳ୍ପ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା । ପାଣି ଓ ତା
କାହିଁକି ଲାଗେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଉପାଦେୟ କଥା
ବିଧିଆ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

- ଶିଖା ପକ୍ଷନାୟକ, ଖାରସ୍ତୁଗୁଡ଼

ବିଦ୍ୟା ପୃଷ୍ଠାରେ ଯୁନିଟ 'ଯୁନି ସାଇକେଳ ପାଲେ
ଏବଂ ବ୍ୟାକପେଜ ପୃଷ୍ଠାରେ ଯୁନିଟ 'ଆସରପା ସଂଗ୍ରହାଳୟ
'ଶରୀରରେ ପାସପୋର୍ଟ ଓ ଟିକେଚର ଟାପୁ', 'କୁନି ଲେଖଣ
ଆଦି ପାଠ୍ୟତ୍ତକର ଉପଗ୍ରହାପନା ଶୈଳୀ ଯେଉଁକି ଆଶ୍ୱର୍ୟକ
ଥୁଲା ସେତିକି ଉଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ଏଥର
ବ୍ୟଙ୍ଗ 'ଚଳେଇନେଲେ ସବୁ ଚଳିବ' ପାଠି ଏକ ଶିକ୍ଷଣୀ
ଆଲେଖ୍ୟ ଥୁଲା ।

- ସଡ଼୍ୟନାରାୟଣ ସାହୁ, ବଳାଙ୍ଗୀ



ନିଆରା ଗାଁର କଥାକୁ ମେଇ
 ଥୁଲା ଏଥରର ପ୍ରଳୁଦ,
 ପୁଣି ଦଶପର୍ବତ ଆଧାର କରି
 ଆସିଥୁଲା ବିଶେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ ।
 ସାଥୀର ଉଚ୍ଚର, ସିନେମାର ଖବର
 ପୁଣି ତା'ସାଙ୍କୁ ସହରତୁ ଦୂର
 ସବୁଜିଛି ଥୁଲା ବେଶ ନିଆରା
 ତେଣୁ ଛୁଟିଦିନ ଭୁମେ ଏକ ଉଞ୍ଜଳତାରା ।
 - ଅଶୋକ ମହାନ୍,
 କ୍ରିତୀର୍ଥରୋତ୍, ପୂରୀ-୨

ନୃତ୍ୟ କେବଳ ମନୋରଞ୍ଜନ କରେନାହିଁ
ଏହା ଏକ ଥେରାପି ମଧ୍ୟ, ଯାହା
ମାଧ୍ୟମରେ ଉଭୟ ଶରୀର ଓ ମନ
ସୁଖ ରହିପାରିବ...

ଡ୍ୟାନ୍ସ ଥେରାପି



ଡ୍ୟାନ୍ସ ଥେରାପି ବା ନୃତ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ହେଉଛି ଭାବନାମୂଳକ, ସୁଖପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ ହେଉଥିବା ଏକ ନୃତ୍ୟଶୈଳୀ; ଯାହା ଉଭୟ ଶରୀର ଓ ମନକୁ ସୁଖ ରଖୁଥାଏ।

ଅନେକ ରୋଗର ନିରାକରଣ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଥେରାପି: ଦିନ୍ୟାକର ପରିଶ୍ରମ ସାଙ୍ଗୀରୁ ମାନସିକ ଚିନ୍ତା ଆମ ଜୀବନଶୈଳୀ ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରଭାବ ପକଳଥାଏ। ସେଥିରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁବାକୁ ଆଉ ନିଜକୁ ଫୁର୍ତ୍ତ ରଖିବାକୁ କିଏ ଯୋଗର ସାହାରା ନିଅନ୍ତି ଓ କିଏ ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟପେଯ ଉପରେ ଧାନ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ

ଜାଣିଲେ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହେବେ ଅଛୁ କିଛି ମୁହଁର୍ତ୍ତ ଡ୍ୟାନ୍ସ ବି ଆମ ମନ ଓ ମହିଳାକୁ ସତେଜ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖୁଥାଏ। ନିଯମିତ ରୂପରେ କରାଯାଉଥିବା ଏହି ଡ୍ୟାନ୍ସ ଆମକୁ ଶାରିରାକ, ମାନସିକ ପ୍ରଭାବରେ ସୁଖ ରଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ରୋଗରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ। ଯେମିକି:

* **ମନକୁ ଫୁର୍ତ୍ତ ରଖେ:** ଆଜିର ବ୍ୟକ୍ତମାନ ଜୀବନ ଭିତରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାକୁ ମେଲ ଚେନ୍ୟାନ ହେବା କିମ୍ବା କୌଣସି ଘଣତା ସମ୍ପର୍କରେ ଭାବି ମନ ଭିତରେ ଭୟ ଆସିବା ଯେମିତି ଆମର ଏକ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣାମ ହୋଇଗଲାଣି। ତେଣୁ ଏତିଲି ପରିଚିତିରେ ମନକୁ ଶାନ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଥେରାପି ଏକ ଭଲ ବିକଷ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ମତ ଦେଇଥାନ୍ତି। କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ସାହାରା ମନରୁ କେବଳ ଅବସାଦ ଦୂର ହୁଏ ତାହା ନୁହେଁ, ନିଜକୁ ଦେଶ ପୂର୍ବ ବିଲାଗିଥାଏ। କାମ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ବରେ।

* **ଶରୀରକୁ ଉର୍ଜାବାନ କରାଏ:** ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ସାହା ଆକାଶ୍ୟ ଦୂର ହୋଇ ଶରୀର ଫୁର୍ତ୍ତ ଲାଗେ। ସରଳରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଡ୍ୟାନ୍ସ ଶରୀରରେ ଉର୍ଜାର ପ୍ରରକ୍ତ ହୁଏ ବଢ଼ିଲିଏ। ଏପରିକି କେତେକ ସର୍ବେଶରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିଦିନ କିଛି କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ ପ୍ରକିଳ୍ପ ବା ନୃତ୍ୟାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବିତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଡ୍ୟାନ୍ସ ନ କରୁଥାବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ।

* **ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼ାଏ:** ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ସାହା ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼ିଥାଏ; ଯାହାରା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଜୀବନରେ ପୂର୍ବପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅନୁଶୀଳିତ ହୋଇଯାଏ। କେବଳ ସେତିକୁ ନୁହେଁ, ପ୍ରତିଦିନ କିଛି କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଫଳରେ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ବି କୃତ୍ୟାମି।

* **ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାର ଠିକ୍ ରଖେ:** ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ସାହା ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅଜ

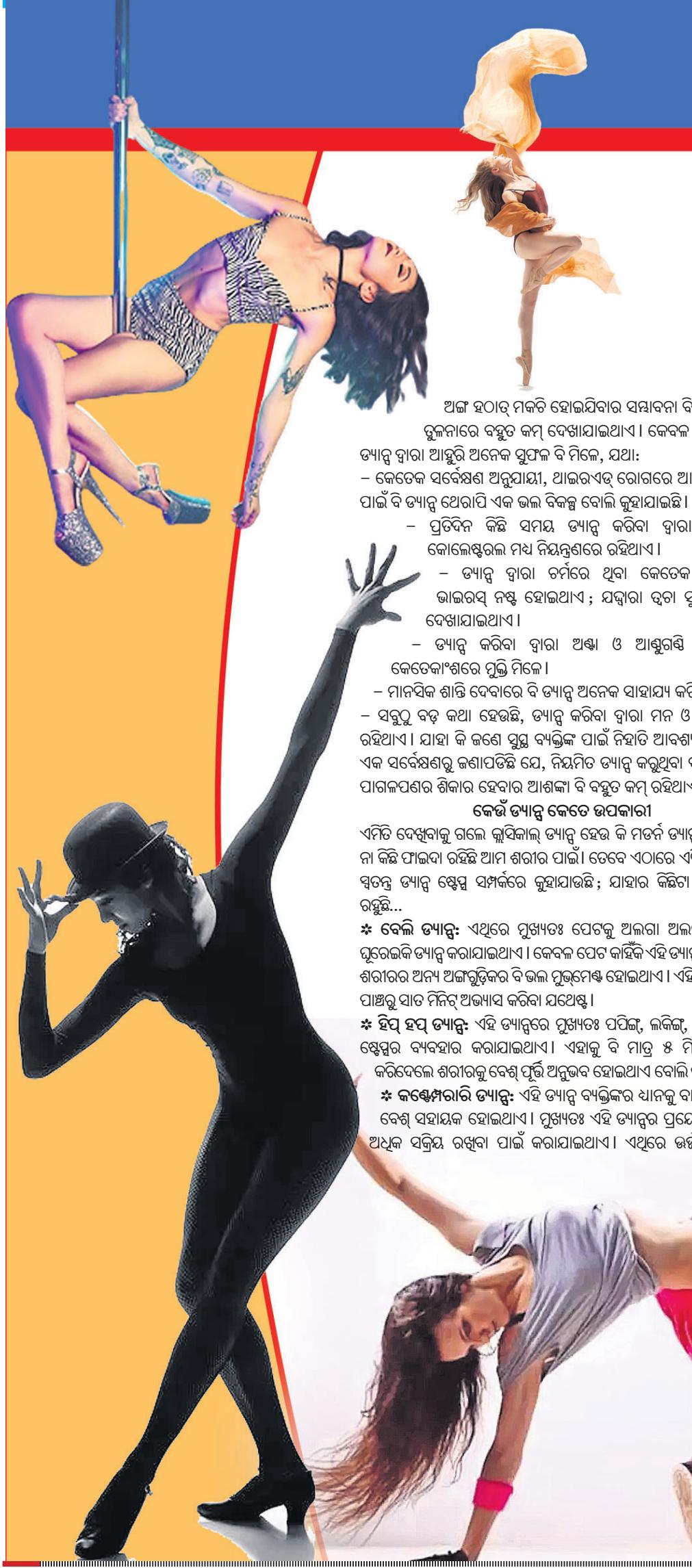
ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୁଏ; ଯଦ୍ବାରା ପୂରା ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାର ଠିକ୍ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ। ଶରୀରରେ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାର ଠିକ୍ ହେଲେ ଅନେକ ରୋଗ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ବି ଜମିଯାଏ।

* **ହୃଦୟକୁ ସୁଖ ରଖେ:** ହୃଦୟ ସମୟମେ ରୋଗର ପାଇଁ ଧୂରା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଏକ ଉତ୍ସମ ଗତିଧୂର ବୋଲି ଅନେକ ମତ ଦେଇଥା'ନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସ୍ଥିତ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ସୁମଧୁର ସଙ୍ଗାତର ତାଳେ ତାଳେ ହାଲୁକା ଭାବେ ଝୁମି ଝୁମି କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ଠିକ୍ ହେବା ସହିତ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଉନ୍ନତି ଆସିଥାଏ ବୋଲି ସୁଚନା ରହିଛି।

* **ଓଜନ ବି କମାଏ:** ନିୟମିତ କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରୁ କିଛି କ୍ୟାଲୋରି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ; ଯଦ୍ବାରା ଏହା ଶରୀରର ଓଜନ କମାଇବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। ଖାସକରି ଓଜନ କମାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରିଷ୍ଟାଲ ଡ୍ୟାନ୍ସ ହେଉଛି ସବୁରୁ ଭଲ ବିକଷ୍ଟ। ଫାଷ୍ଟ ମୁକ୍ତିକରେ ଡ୍ୟାନ୍ସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଏ। ଫଳରେ ଶରୀରରେ ଜମା ହୋଇ ରହିଥାବା ଚରି ଅଂଶ ଧୀରେ ଧୀରେ ଧୀରେ କମିବାକୁ ଲାଗେ। ଯଦ୍ବାରା ଶରୀରର ମୋଟାପଣ କମି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢ଼ି ପିରନେସ ଆସିଯାଏ।

* **ଶରୀର ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୁଏ:** ଶରୀରର କୌଣସି ପ୍ଲାନ ହଠାତ୍ ମୋଡ଼ କିମ୍ବା ମକଟି ହୋଇଗଲେ ଆମକୁ ଭାବନା କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ବଢ଼ି ମୁଭମେଣ୍ଡ ଠିକ୍ରିବେ ନ ହେଲେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଇଥାଏ ବୋଲି ଅନେକେ ମତ ଦେଇଥା'ନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ କିଛି କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାନ୍ସ ପ୍ରାକ୍ତିକ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବଢ଼ି ମୁଭମେଣ୍ଡ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ। ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ଦରଜ ହୁଏ। କମ ରୁହେ। ଏପରିକି ଖେଳକୁଡ଼ି କରିବା ସମୟରେ କୌଣସି





ଅଙ୍ଗ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ବି ଅନ୍ୟମାନକୁ
ଡୁଲନାରେ ବହୁତ କମ୍ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । କେବଳ ଏତିକି ମୁହଁସେଁ
ତ୍ୟାମ୍ବ ହାରା ଆହୁରି ଅନେକ ସୁଫଳ ବି ମିଳେ, ଯଥା:

- କେନ୍ଦ୍ରିକ ସର୍ବେଷଣ ଅନୁମାୟୀ, ଆଜରଏଡ଼ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ବି ଡ୍ୟାମ୍‌ ଥୋରାପି ଏକ ଭଲ ବିକଳ୍ପ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।
 - ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ସମୟ ଡ୍ୟାମ୍‌ କରିବା ବ୍ୟାରା ଶରୀରରେ କୋଲେଷ୍ଟରଲ ମଧ୍ୟ ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଥାଏ ।
 - ଡ୍ୟାମ୍‌ ବ୍ୟାରା ଚର୍ମରେ ଥୁବା କେତେକ ହାନିକାରବା ଭାଇରସି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ; ଯଦ୍ବାରା ଦରା ସୁଷ୍ଠୁ ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।
 - ଡ୍ୟାମ୍‌ କରିବା ବ୍ୟାରା ଅଣ୍ଟା ଓ ଆଶ୍ୱରଣ୍ଟି ଦରଜରୁ କେତେକାଂଶରେ ପୁଣି ମିଳେ ।
 - ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଦେବାରେ ବି ଡ୍ୟାମ୍‌ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।
 - ସବୁରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଡ୍ୟାମ୍‌ କରିବା ବ୍ୟାରା ମନ ଓ ମୃଦୁଳା ଶାର ରହିଥାଏ । ଯାହା କି ଜଣେ ସୁଧା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ତା'ଙ୍କୁ ଏକ ସର୍ବେଷଣରୁ ଜଣାପଢିଛି ଯେ, ନିଯମିତ ଡ୍ୟାମ୍‌ କରୁଥାବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରେ ପାଗଲପଣର ଶିକାର ହେବାର ଆଶଙ୍କା ବି ବହୁତ କମ ରହିଥାଏ ।

ଏମିତି ଦେଖୁବାକୁ ଗଲେ କୁସିକାଳ ତ୍ୟାଗ୍ରୁ ହେଉ କି ମନ୍ତ୍ରନ ତ୍ୟାଗ୍ର, ସବୁର କିମ୍ବା
ନା କିଛି ପାଇବା ରହିଛି ଆମ ଶରାର ପାଇଁ । ତେବେ ଏଠାରେ ଏମିତି କେତୋଟା
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତ୍ୟାଗ୍ର ଷ୍ଟେସ୍ ସମ୍ପର୍କରେ କୁହାଯାଉଛି; ଯାହାର କିଛିଟା ତିନି ପ୍ରଭାବ
ରହୁଛି...

* ବେଳି ତ୍ୟାଗ୍ନି ଥିଲୁଗର ମୁଖ୍ୟତଃ ପେଟକୁ ଅଳଗା ଅଳଗା ଭଙ୍ଗାରେ
ମୁରେଇଲିକି ତ୍ୟାଗ୍ନି କରାଯାଇଥାଏ । କେବଳ ପେଟ କାହିଁକି ଏହି ତ୍ୟାଗ୍ନି କଳାବେଳେ
ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଦିଭିଲ ମୁହଁମେଣ୍ଠ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ତ୍ୟାଗ୍ନିକୁ ମାତ୍ର
ପାଞ୍ଚମୀ ସାତ ମିନିଟ୍ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ।

କରିଦେଲେ ଶରାରକୁ ବେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ସୂଚନା ରହିଛି
 * କଷେତ୍ରର ଡ୍ୟାକ୍: ଏହି ଡ୍ୟାକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଧାନକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ
 ବେଶ ସାମାନ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତ ଏହି ଡ୍ୟାକ୍ର ପ୍ରୟୋଗ ଶରାରକୁ
 ଅଧିକ ମିଳିବା ରଖିବା ପାଇଁ ଜୀବାଳିଥାଏ । ଏଥରେ ଉର୍ଧ୍ଵର ଛନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା

ପିଟ୍ଟନେସର ନୂଆ ମନ୍ତ୍ର ଜୁମ୍ବା



ଚିତ୍ର ଛୋଟରାଯ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ସାର୍ଟିପାଏତ୍ତ
କୁମ୍ବ ତ୍ରେନରା ତାଙ୍କ ପିତ୍ରନେସ ସେଷ୍ଟରର ନାଁ
ହେଉଛି ବି ପିତ୍ର ଜିମ୍ ; ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାୟ ୧୫
ବର୍ଷ ହେବ ସେ ଆଗ୍ରହୀ ଯୁବପିତ୍ରିଙ୍କୁ ପିତ୍ରନେସ
ଉପରେ ତ୍ରେନିଁ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
ଏହି ଜିମ୍ ସେଷ୍ଟରରେ ଉଭୟ ଏକ୍ଷରସାଇଜ
ଓ କୁମ୍ବ ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି ।

କାରଣ ଖାଲି ଏକ୍ଷରସାଇଜ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ଶାରୀରିକ ପ୍ରତିରେ
ପିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ମାନସିକ ପ୍ରତିରେ ସେମାନେ ବୋର
ହେଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସେଥିପାଇଁ କୁମ୍ବ ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ମାଧ୍ୟମରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ରିଲାକ୍ଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । କାର୍ତ୍ତିଓ ଏବଂ
ଲାର୍ଜି ଜନସାମାର୍ତ୍ତ ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ଏକ ମିଳିତ ରୂପ ହେଉଛି କୁମ୍ବ ।
ମୁକିତିକର ତାଳେତାଳେ କରାଯାଉଥାଏ । ଏହି ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ବଡ଼ିକୁ ପିତ୍ରନେସ
ଦେବାରେ ବେଶ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ୪୪
ମିନିଟ୍ ସେ ତାଙ୍କ ଜିମ୍ରେ କୁମ୍ବ ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ଉପରେ ଯୁବପିତ୍ରିଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ
ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଜିମ୍ ସେଷ୍ଟରରେ ସାଲା ଡ୍ୟାବ୍ଲୋ ଉପରେ ବି
ତ୍ରେନିଁ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କେବେଳ ଚିତ୍ର କୁହୁକୁ ତାଙ୍କର ଧର୍ମପଦ୍ମା ଶର୍ମିଷ୍ଠା
ଛୋଟରାଯ ବି ଏହି ଜିମ୍ ସେଷ୍ଟରରେ ଯୁବପିତ୍ରିଙ୍କୁ ତ୍ରେନିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏ
ନେଇ ଚିତ୍ର କୁହୁକୁ, ପ୍ରଥମେ କୁମ୍ବକୁ ଏକ ଡ୍ୟୁଷ୍ମନ ଏକ୍ଷରସାଇଜ ଭାବେ
ଗୃହଣ କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଜିଞ୍ଚିଆରେ ଏହାର ଏତେ ଚାହିଦା
ବଢ଼ିଯାଇଛି ଯେ, ଲୋକେ ନିଜକୁ ପିତ୍ର ରଖୁବା ପାଇଁ ଏଥୁପୁତ୍ର ଅଧୁକ
ଆକୃଷଣ ହେଉଥାବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । କେବଳ ମୁବପିତ୍ର କାହିଁକି, ବନ୍ଦମ୍ବ
ବ୍ୟକ୍ତି ବି ଏହାକୁ ତ୍ରେନିଁ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛାର ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ୫ ମିନିଟ୍ ଏହି ଡ୍ୟାନ୍ କରିଦେଲେ ବି ଶରୀରକୁ
ଅନେକ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।

* ବି ବୟଙ୍ଗ ତ୍ୟାଗୀ : ଏହା ଏକପ୍ରକାରର ବ୍ରେକ ତ୍ୟାଗୀ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ମାର୍ଗିଳି ଆର୍ଟ ଏବଂ ତ୍ୟାଗୀର ଏକ ମିଶ୍ରିତ ବୁପା । ଏହି ତ୍ୟାଗୀ କଲେ ବନ୍ଦି ମୁଭ୍ରମେଷ୍ଟ ବସୁତ ଭଲଭାବେ ହୋଇଥାଏ ; ଯଦ୍ବାରା ଶରୀରର ମୋଟାପଣ କମିଗାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୁଏ । ପ୍ରତିଦିନ ୪ୟ ଠେଣ୍ ମିଶ୍ରି ପାଇଁ ଏହି ତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରକିମ୍ବ କରିଦେଲେ ବେଶ୍ ଫୁଲ୍ଲ ଲାଗେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ନିୟମିତତା ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଧାନ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟ ବି ଜରୁରୀ

ଡ୍ୟାନ୍ତ୍ର କରିବା ସମୟରେ ଥକାପଣ ନ ଲାଗିବା ପାଇଁ, ଡ୍ୟାନ୍ତ୍ର
କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଛୁ କିଛି ହାଲୁକା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଦରକାର ।

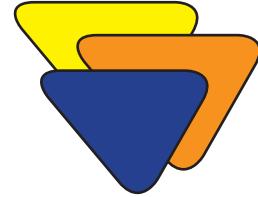
ଭୁଲରେ କେବେ ବି ପେଟ ଭାର୍ତ୍ତି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ଡ୍ୟାମ୍‌
ଟ୍ରେନ୍‌ ହିଁ ହେଁ ହୋଇଥାଏ ଶୀଘ୍ର ହେଲେ

କରିବା ଠକ୍ ନୁହେ; ଏହାଦ୍ୱାରା ଶରାର ଉପରେ
ଅନେକ କୁପ୍ରାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ସେହିପରି
ତ୍ୟାନ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ବାରମ୍ବାର ପାଣି ପିଲିବା ବି
ଚାରି କାହିଁ କାହିଁ । ଏହି କାହିଁକିମୁକ୍ତ କାହିଁକି ।

ଉଚ୍ଚ ନୁହେ; ଏହା ବିହାରିକାରକ ହୋଇଥାଏ ।
ଡେବେ ଆଜିକାଲି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି,
ସୁଲ୍ଲ ଓ ନାଗୋଗ ରହିବା ପାଇଁ କେବଳ ଯୁବପିତ
ନୁହୁଁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଧ୍ୟାନ୍ତ ଥେରାପିକୁ ନେଇ
ଦେଶ ଆଶହେ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

-ଅମ୍ବିତା ମିଶ୍ର

ସ୍ଲାପଟ୍ୟ କାହେ କଥା



କାରିଗରର ହାତର ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗଡ଼ି ଉଠେ କେତେ
ସ୍ଲାପଟ୍ୟ ସେଇ ସ୍ଲାପଟ୍ୟ କେବେ ମଣିଷର
ଆବକୁ ଦର୍ଶାଏ ତ କେବେ କହେ କାହାର
କାହାଣୀ ଠିକ୍ ଯେମିତି ଏଇ ସବୁ ସ୍ଲାପଟ୍ୟ, ଯାହା
ଦେଖିବାକୁ ଅଜବ ହେଲେ ବି କହେ ଅନେକ କଥା..

ଅପ ସାଇଭ ଡାଉନ ଚାର୍ଲ୍ସ ଲା ଗ୍ରୋବ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି: ସାଧାରଣତଃ ବିଶିଷ୍ଟ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସହରର ଛକ ପ୍ଲାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାନରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗରେ ବି ଥାଆନ୍ତି ।
ତେବେ ଅଞ୍ଚେଲିଆ, ମେଲବର୍ନରେ ଥିବା ଲା ଗ୍ରୋବ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ବୁନ୍ଦରା କ୍ୟାମ୍ପରେ ଥିବା ଚାର୍ଲ୍ସ ଲା ଗ୍ରୋବଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବେଶ ଅଜବ ।
କାରଣ ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସାଧାରଣ ଭାବେ ଗୋତରେ ଦଶାୟମାନ
ମୁହଁଁ ବରଂ ଓଳଟା ତଥା ମୁଣ୍ଡରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ ।
ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରୁ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯେଉଁ ଭିତି ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ଠିଆ ହୁଏ ତାହା ଉପର
ପକ୍ଷକୁ ଅଛି । ତେବେ ଏଭଳି ହେବା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି ଲକ୍ଷନରେ
ଜନ୍ମିତ ଚାର୍ଲ୍ସ ଲା ଗ୍ରୋବ ଅଞ୍ଚେଲିଆର ଭିକ୍ଷୁରିତିରେ ଲିଭିଟମାନ୍
ଗଭର୍ନର ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଅନେକ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ । ତୁଥାପି ଜିହ୍ଵାରେ ପ୍ଲାଟରେ ଏ ଜଣେ ଅପେକ୍ଷା ଲିଭର
ଭାବେ ବସ୍ତି । ତେଣୁ ଲୋକେ ଭୁଲି ଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ କାମକୁ ପୁଣିଥିରେ
ମନେ ପକାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତାଥାର କରିଥିବା ପ୍ଲାଟର ଏହାକୁ
ଚିରାଚିତ୍ର ଧାରାରେ ପ୍ଲାପନ ନ କରି ଓଳଟା ପ୍ଲାପନ କରିଥିଲେ । ଆଉ
ସତକୁ ସତ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ବି କିଲା ।

ଦ ମୁଷ୍ଟାଙ୍ଗସ ଅପ ଲୟ କୋଲିନୀଘାସ: ଆମେରିକା, ଟେକ୍ସ୍ଯୁଅପ୍ଲ ଲୟ
କୋଲିନୀଘରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ବୌଦ୍ଧିକରୀ ଯୋଡାର କିଛି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ।
ଏହାକୁ ପୃଥ୍ବୀର ଘୋଡା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗୁପ୍ତ ବୋଲି
ଧରାଯାଏ । ବ୍ରୋଞ୍ଜରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରୁକ୍ତିକ ଅସଳ ଘୋଡାଠାରୁ
ଆକାରରେ ଦେବୁଣ ବଡ଼ । ଏହି ଘୋଡାରୁକ୍ତିକ କୋଡ଼ିକି ନଦୀ ପାର
ହେଉଥିବା ପରି ଲାଗନ୍ତି । ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଜୀବତ କରିବା ଲାଗି ପାଣି
ଭିତରେ ଥିବା ଘୋଡାରୁକ୍ତିକର ଘୋଡା ତଳେ ଏହିତି ଜଳର ଫୁଆଗୀ
କରାଯାଇଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଲାଗୁଛି ଘୋଡାରୁକ୍ତି ନଦୀରେ ଦୋଡ଼ିବା
ଯୋଗୁ ସତରେ ପାଣି ଛିକୁଛି ।

ମନୁମେଣ୍ଟ ଟୁ ଦ ଅନମୋନ ବୁୟଗୋକ୍ରାନ୍ଟ୍: କିନ୍ତେବେଳେ ପ୍ଲାଟର ଏହାତରେ
ବ୍ରିପକେସ ଧରି ଯାଉଥିବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାର ଗଣ୍ଠ ଭାଗ ମଣିଷର କିନ୍ତୁ
ମୁଣ୍ଡ ଭାଗ ଏକ ବଡ଼ ପଥର । ଏଭଳି ଏକ ଅଜବ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ ଆଜ୍ଞାନାଶର ରିକାର୍ଡିଙ୍ଗରେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛି ଜଣେ
ସରକାର କର୍ମଚାରୀର ପ୍ରତାକ । ଯିଏକ ପ୍ରତିଦିନ ଅନେକ ଚାପ, ନିଯା,
ଅପମାନ ସହି ବହୁ କଷ୍ଟରେ କାମ କରିଥାଏ । ୧୯୯୪ରେ ପ୍ଲାଟର ମାଗିଥ
ଗୋମାସନ ଏହାକୁ ଗଢ଼ିଥିଲେ ।

କର୍ପୋରେଟ ହେତୁ: କାନ୍ଦ ଭିତରେ ମୁଣ୍ଡ ପରି ଯାଇଥିବା ଜଣେ
ବୁୟଗୋକ୍ରାନ୍ଟର ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପାଣ୍ଟ୍ୟ ସମାଜକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଯେଉଁଠି
ଲୋକେ ଅଧିକ ରୋଜଗାର ଅଧିକ ଲାଭ ପାଇଁ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ଚାପ
ପକାଇ ତାକୁ ଅଧିସର ତାର କାନ୍ଦ ଭିତରେ ବାନ୍ଧି ରଖେନ୍ତି । ଲୟ
ଆଞ୍ଜେଲିନୀଘରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ।

ଓକିଂ ଟୁ ଦ ଦ୍ୱାରା: ଉକାତିକାଷା, ଉଚ୍ଚ ମାନା ହେବା ଓ ସପଳତାର
ଶାର୍କରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଏକ ସାମାଜିକ ଭାବ ଦେଖିବାକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏହି
ସ୍ଲାପଟ୍ୟ । ଯେଉଁଠିରେ ୪୫° କୋଣ କରି ରଖିଥିବା ଏକ ୧୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ
ଲୟ ଖମ ଉପରେ ଗଲି ଚାଲି ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିବା ଜଣେ କୁନି



ଦ ମୁଷ୍ଟାଙ୍ଗସ ଅପ ଲୟ କୋଲିନୀଘାସ

ଝୀଆ, ବିଜନେସ ଓମେନ, ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କ ସହ
ଆବୁର କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ଉକ୍ତ ସ୍ଲାପଟ୍ୟ ପିଣ୍ଡବର୍ଗ ପେନ୍ସିଲଭାନିଆରେ
ଅଛି ।

ମେମୋରିଆଲ ଟୁ ନେଲସନ ମଣ୍ଡଳା: ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ପ୍ଲାଟି ମାର୍କୋ ସିଆନପାନେଲି
୪୦ଟି ଷ୍ଟୁଲର ଖମକୁ କଂକ୍ରିଟ ଭୂମିରେ ପୋଡ଼ି
ଦକ୍ଷିଣ ଆପ୍ରିକାର ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନେଲସନ
ମଣ୍ଡଳାଙ୍କ ଚେହେରାକୁ ଗଛିଛନ୍ତି । ଏହି
ସ୍ଲାପଟ୍ୟର କେବଳ ଗୋଟିଏ କୋଣରୁ
ଦେଖିଲେ ନେଲସନ ମଣ୍ଡଳାଙ୍କ ଚେହେରା
ଦେଖାଯାଏ । ବର୍ଷରେବେଳେ ବିରାଧରେ ସର
ଉଭୋକନ କରିଥିବା ତଥା କଷ୍ଟକାଯଙ୍କ ଅଧିକାର
ପାଇଁ ଲିତିଥିବା ନେଲସନ ମଣ୍ଡଳା ୨୮ ବର୍ଷ
ଜେଳରେ କାଟିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜେଳ ରହଣୀ
୧୯୭୨ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଇଥିଲା । ଜେଳ ରହଣୀର
୪୦ ମୀ ବାର୍ଷିକାକୁ ଦର୍ଶାଏ ଏହି ୪୦ଟି ଖମ ।

ଫୋର୍ ଅପ ନେଚରଃ ଜଗାଲିର ପ୍ଲାଟର ଏହିତି
ଲୋରେଞ୍ଜୋ କୁଳନ୍ ଗଛିଛନ୍ତି ଏକ ଦିନିକ
ସ୍ଲାପଟ୍ୟ । ଯାହା ଫୋର୍ ଅପ ନେଚରର ଭାବେ
ପରିଚିତ ଏଥିରେ ଜଣେ ମହିଳା ଏକ ଲମ୍ବ
କପତାରେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଗଣି ଧରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ । ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସହରରେ
ସ୍ଲାପନ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠିରେ ଆମେରିକା,
ଲଣ୍ଠନ, ମୋନାକୋ, ସିଙ୍ଗାପୁର ଆଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ।

ଦ ନଗେତ୍ର ଗନ୍ଧ: ଏକ ରିଭଲ୍ଭରର ନଳୀକୁ

ମୋଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ ଏହି ସ୍ଲାପଟ୍ୟରେ । ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପ୍ରତାକ ଏହି

ସ୍ଲାପଟ୍ୟରୁ ସିରଲାଷ୍ଟର
ପ୍ଲାଟର କାର୍ଲ ପ୍ରେକ୍ଟିକ
ରିଉରରସ୍ଟାର୍ ତାଥାର
କରିଛନ୍ତି ।



ଦ ନଗେତ୍ର ଗନ୍ଧ



ମେମୋରିଆଲ ଟୁ
ନେଲସନ ମଣ୍ଡଳା

ଗାୟିକା ରତ୍ନ

ପାଲା ପ୍ରତି ପିଲାଟି ବେଳରୁ ତାଙ୍କର ସୁଣ୍ଠି ହୋଇଥିଲା ଅହେତୁକ ଆକର୍ଷଣ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣେ ଆଗଧାତିର ପାଲାଗାୟିକା ଭାବରେ ଦେଇଛି ପରିଚିତୀ ପାଲା ପାଇଁ ଅନେକ ସନ୍ନାନ ଓ ସ୍ଵାକୃତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ଗାୟିକା ରତ୍ନ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ଦାଶା।

ଘଣ୍ଟାଏ ବଦଳରେ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା: ପାଲା ପରିବେଶଣ ବେଳର ଏକ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା କୁହୁତି- କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ଓଳାଭରରେ ଜାଗର ଉପଲକ୍ଷେ ୪ରାତି ପାଲା ପରିବେଶଣ ଲାଗି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆସିଥିଲା। ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳେ ମାଧ୍ୟମ ଥିଲା କେବଳ ଚିଠି। ଚିଠି ଦେଖି ଖାତରେ ତାରିଖ ଲେଖିଲୁ। ସେହି ଅନୁସାରେ ଆମେ ୧୯ ତାରିଖରେ ଯାଇ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ପାଲା ୧୭ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି। ସେଦିନ ୪୦୍ ରୁ ରାତି ପାଲା ଜାଣିବା ପରେ ବଡ଼ ବ୍ୟାସ ଲାଗିଲା। ଅପରପକ୍ଷ ପାଲା

ଆୟୋଜକମାନେ ମୋ ପ୍ଲାନରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗାୟିକାଙ୍କ ଆଣି ପାଲା ଚଳାଇଥାନ୍ତି। ଆମକୁ ଦେଖିବା ପରେ ଆୟୋଜକମାନେ ବିରତି ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଆମେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ। ଏଇଭଳି ବେଶ କିଛି ସମୟ ବିତିଗଲା। ଆୟୋଜକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟୋଜେୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ମୋତେ ପଚାରିଲେ- ତୁମ ବୁଝ କିଏ ? ମୋ'ରୁ ଗାୟକ ଶେଖର ଜଗନ୍ନାଥ ବେହେରାଙ୍କ ନାମ ଶୁଣିଲା ପରେ ସେ ତିକେ ଶକ୍ତିଗଲେ। ଅନ୍ୟ ଆୟୋଜକଙ୍କ କହିଲେ, ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟାଙ୍କ ଫେରାଇଦେବା ଆଉ ସେ ତାଙ୍କ ପୁରୁଷୁ କହିଦେବେ ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ସଂଘରେ ଉଠିବ। ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟରେ କିଛି ବିଭାଗ ବି ହୋଇପାରେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଛିର କଲେ ଦୁଇ ଗାୟିକାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ପାଳିର ଗାୟିକାଙ୍କ ପରିବେଶଣ ଶେଷ ଏଥାବା ଗାୟିକାଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଘଣ୍ଟାଏ ପାଲା ପରିବେଶଣ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ। ସେଥୁରେ ମୁଁ ରାଜି ହେଲି। ସେଦିନ ପ୍ରଥମପାଲି ଶେଷ ହେଲା ପରେ ଆମ ପାଲା ପରିବେଶଣ ଆରମ୍ଭ କଲୁ। ନିଯମ ଅନୁଯାୟୀ ଘଣ୍ଟାଏ ପାଖାପାଖୁ ହେବାବେଳକୁ ମୁଁ ପରିବେଶଣ ବନ୍ଦ କରିବା ଲାଗି ଅନୁମତି ମାରିବା ମାତ୍ରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଶ୍ରୋତା, ଆୟୋଜକମାନେ ବି କହିଲେ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତାଳୁ, ପାଲା ଘଣ୍ଟାଏରୁ ଦୁଇଘଣା ହୋଇଗଲା। ମୋତେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ସେମାନେ ନାରାଜ। ଶେଷପାଲିର ଗାୟିକାଙ୍କ ସାଥାମାନେ ବି ଆସି ମଞ୍ଚରେ ବସି ରହିଥାନ୍ତି। ସେଦିନ ତେର ପ୍ରଶଂସା ମିଳିଥିଲା। ସେହି ଘଟଣା ମୋ ମନରେ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି।

ପାଲାର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କୁହୁତି- ‘ଆଜିବ ଅନେକ ସହର ଓ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ମହିଳା ପାଲାର ଆଦର ରହିଛି। ନ ହେଲେ ଗାୟିକା ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷକୁ ନାହିଁ।’ ବାୟକ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଜେନା, ପାଳିଆ ରମ୍ଭନାଥ କର, ବଳାରାମ ପାତ୍ର, ରତ୍ନାକର ତ୍ରୁପାଠୀ, ଶ୍ରୀପାଲିଆ ଶକ୍ତର ଚରଣ ଦାଶ୍ରୁ ନେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟଙ୍କ ଏବେର ପାଲା ଦଳ। ତେବେ ଜିଲ୍ଲାର ଯାଏଁ ପାଲା ପରିବେଶଣ କରୁଥିବି ବୋଲି କୁହୁତି କଳାର ପୂଜାରିଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା।

-ବୀରଭଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ



୧୯୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ୧୫ରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଜଗତ୍ସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲା ଡିର୍ଗୋଲ ତଥାପିଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଲୁଙ୍କେଶ୍ୱର ଗ୍ରାମରେ। ମାତା ସଂମୁଦ୍ରା ଓ ପିତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ଦାଶା। ତିନିରଥୀଙ୍କୁ ଓ ଜାଣିବ ଭାଙ୍ଗି ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର। ପିଲାଟି ଦିନରୁ ତାଙ୍କର ପାଲା ପ୍ରତି ରହିଥିଲା ଆକର୍ଷଣ। କାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସରେ ପାଲା ଆରମ୍ଭ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଗ୍ର ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ। ବ୍ୟବସର ବଢ଼ିବା ସହ ତାଙ୍କର ପାଲା ନିଶା ବଢ଼ିଲା। ଏପରିକି ପତୋଣୀ ଗାଁରୁ ବି ସେ ପାଲା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିଥିବା ବେଳେ ପାଲା ଗାୟିକା ହେବାକୁ ମନ ଉଚାଚ ହେଲା। ଆଉ ଗାୟକ ବାଣୀଭୂଷଣ ଅନ୍ତରୁ ଚରଣ ଦାଶଙ୍କ ପାଲା ପରିବେଶଣ ତାଙ୍କୁ ପାଲାଗାୟିକା ହେବା ଲାଗି ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା। ଏଇ ସମୟରେ ଦିନେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସେ ଦେଖିଲେ ମା’ ଶାରଳା ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁ ପାଲା ଗାୟିକା ହେବୁ। ବାସ, ତା ପରେ ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଛାଇ ହୋଇଗଲା। ୧୯୧୭ରେ ମାତ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଶକ୍ତର ଚରଣ ଦାଶଙ୍କ ପାଲାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା- ପାଲା ଗାୟିକା ଜାବନ। ତିନିମାତ୍ର ପରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମହିଳୋ ଗ୍ରାମର ପାର୍ବତୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପାଠୀରେ ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୧୭ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୧୯ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୦ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୧ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୨ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୩ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୪ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୫ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୬ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୭ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୮ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୯ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୧ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୨ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୩ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୪ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୫ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୬ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୭ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୮ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୯ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୧ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୨ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୩ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୪ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୫ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୬ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୭ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୮ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୯ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୧ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୨ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୩ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୪ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୫ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୬ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୭ରେ ବ୍ୟବସରେ ହୋଇଥିଲା ହୋଇଥିଲା ପାଲାପରିବେଶଣ। ମାତ୍ର ୧୯୨୮ରେ ବ୍ୟବସରେ

କାଥାର ସୁଖ

ଚିତ୍ରକାରର ଛବିଥୁବା ବନ୍ଦି

- ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବେହୁରା

କାଳି ରାତିରେ
ସ୍ଵପ୍ନରେ ଆସିଲା
ଚିତ୍ରକାର ।
ନିଦାଯର
କୃଷ୍ଣରୂପା ଫୁଲ ପରି
ତା' ମୁହଁ ଥିଲା ଲାଲ
ପତ୍ର ନ ଥିବା ଗଛ ପରି
ତା' ହାତୁଆ ଦେହ
ହେଉଥିଲା ଦୋଳାଯମାନ
ଧଳା କାଗଜ ଫୁଲ ପରି
ତା' ମୁଣ୍ଡର ବାଲ
ଉଠୁଥିଲା ଫର-ଫର
ପାତିଲା ନିଶ ଦାଢ଼ିରେ
ଚିତ୍ରକାରଟି ଲାଗୁଥିଲା
କିମ୍ବରକିମାକାର
ଆଖିରେ ମୋଟା ଯବକାର
ଚଷମା ଥିଲା
ପାନଖୁଆ ପାଟିଟି
ବନ ଥିବାରୁ
ଦାନ୍ତର ଭୂଗୋଳ ଜାଣିବାର
ଅବକାଶ ନ ଥିଲା ।

କୋର ପିଣ୍ଡଥିଲା
ଚାଏ ନ ଥିଲା
ପାନଖୁଆ ଚିକିନ ଥିଲା
ତା' ପ୍ରିୟ ପୁରୁଣା ବୁଝ ଚିକୁ
ପାଲିଷ କରି ପିଣ୍ଡଥିଲା
ସେ ଯେ ଅତି ପୁରୁଣା
ତାହା ଧରାପଡ଼ି ଯାଉଥିଲା ।
ଯେମିତି ଦିନେ
ଧରାପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା
ତା' ଅମଣିଷପଣିଆ
ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ,
ତା' ମୁହଁ ମଳିନ ପଢ଼ିଥିଲା
ସମାଜର ଦର୍ଶଣରେ ।

ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ତ
ବହିଥାକରୁ ଖଣ୍ଡ ବହି
ଗଳି ପଡ଼ିଲା -
ଦେଇ ଚିତ୍ରକାରର ଛବିଥୁବା ବହି ।
- ବି.ଏଲ-୮, ଭି.ଏସ.ଏସ ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଫୋନ୍: ୯୯୭୭୪୭୭୭୭୭୭୭୭

-ଜୟଶ୍ରୀ ମୁଦ୍ରା

ପୁଅମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହିବୁ । ହସ ଖୁସିରେ ପୁରି ଉଠିବ
ଘର । ନାହିଁ ଗୋକାଟା ବି ଦୁଇ ବର୍ଷର ହେଇ ଯାଇଥିବ । ତୁମ୍ଭୁ
ତୁମ୍ଭୁ ହୋଇ ଗଲୁଥିବ । ମୋତେ ଆଉ ଏକୁଟିଆ ଲାଗିବନି ।
ଏତେବେଳେ ଘରଟାରେ ମୁଁ ଏକୁଟିଆ । କାମବାଲି ଚିକିନା ସକାଳେ
ଆସେ, ସଂଜରେ କାମ ସାରି ଚାଲି ଯାଏ । ଆଉ ମୁଁ ଯୋଗ
ଏକୁଟିଆକୁ ସେଇ ଏକୁଟିଆ ହେଇଯାଏ । ବୁଢ଼ାଗା ମଲାବେଳେ
ତା' ପୁଅକୁ ଭାରି ବିକଳ ହେଇ ଖୋଲୁଥିଲା । ହେଲେ ପୁଅ
ଆସିଲା ବେଳକୁ ବାପ ତା' ଜୀବନ ଛାଡ଼ି ସାରିଥିଲା । ପୁଅ
ଆସିଲା ହେଲେ ଯିବା ପାଇଁ ଭାରି ତରତର ହେଉଥିଲା । ନ
ହେବ ବା କାଙ୍କି ? ଦୂର ରାଜରେ ପରା ସ୍ତ୍ରୀ ଛୁଟାକୁ ଛାଡ଼ି
ଆସିଛି, ସେଇଥିପାଇଁ । ମୁଁ କଣ କରିବି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ପାରୁନି ।
ଗଲାବେଳେ ମୋତେ ଗୋଟେ ଧଳା କାଗଜରେ ଦସ୍ତଖତ
କରିବାକୁ କହିଲା । ଆଉ କହିଲା - ବୋଉ, ତୁ ଜମା ବ୍ୟପ୍ତ
ହୁଅନ୍ତର । ତେ ବୋହୁ ଆଉ ନାତି କି ଆଣି ମୁଁ ସହକ ପେରିଆସିବ ।
ହଁ...ମୋ ପୁଅ କହିଛି ମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ.. ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ।
ମୋ ପୁଅ ଆସିବ.. ମୋ ପୁଅ ଆସିବ... ।

-କିଏ ? କିଏ ?

-କିଏ, ଗଙ୍ଗା ଆଇଲୁ କିରେ ।

-ନାହିଁ ମାଉସା । ମୁଁ ଗଙ୍ଗା ନୁହଁ । ମୁଁ ମନୋଜ । ମନୋଜ
ପଞ୍ଜାଯକ । ତୁମ ପୁଅ ଗଙ୍ଗାଙ୍କ ପାଖରେ ମୋର କିନ୍ତୁ କାମ
ନାହିଁ । ତୁମ ପାଖରେ କାମ ଥିଲା ।

-ମୋ ପାଖରେ ? ମୋ ପାଖରେ ପୁଣି ତୁମର କି କାମ ବାପ ?

-ତୁମ ପୁଅ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ । କହିଲେ, ମାଆ
ଏକୁଟିଆ ରହୁଛି । ଏତେବେଳେ ଘରେ ସି ତୁମେ ଏକୁଟିଆ ରହୁଛି ।
ବୟସ ହେଲାଣି । ଦେହ ପା' ବି ଭଲ ରହୁନାହିଁ ।

-ହଁ ରେ ବାପ ! ଦେହପା ବି ଆଉ ଜମା ଭଲ ରହୁନି । ଅଣ୍ଟା
ପଠି ଧରିଗଲାଣି ରେ... ।

-ସେଇଥିପାଇଁ ମାଉସା । ତୁମ ପୁଅ କଥା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ମୁଁ ଏଠିକି
ଆସିଛି । ମାଉସା, ତାଳ । ମୋ ଗାଢ଼ିରେ ବସ । ତୁମକୁ ନେଇକି
ମୁଁ ଗୋଟେ ଆଶ୍ରମରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇକି ଆସିବ । ସେଠି ଅନେକ
ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ତୁମର କିନ୍ତି ବି ଅସୁଧା ହେବନି । ଖାଇବା,
ପିଇବା, ରହିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସବୁ ପାଖି କାହିଁ । ପୁଅ କଥା
ଦେଇଛି, ପ୍ରତି ମାସରେ ତୁମ ଖାଇଁ ତୁମକୁ କିନ୍ତି ଚଙ୍ଗା
ପଠାଇବ ।

-ଆଶ୍ରମ ମାନେ ? ? ଯେଉଁଠି ଏକୁଟିଆ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା
ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ରହୁଛି ? ନାହିଁ ନାହିଁ... ମୁଁ ସେଠିକି ଜମାରୁ ଯିବିନି ।
ଜମା ଯିବିନି ମୁଁ ସେଠିକି ।

-କି ଅଜବ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ । ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମ ନ ଗଲେ ଆପଣ
ରହିବେ କୋଉଁଠି ?

-କାହିଁକି ? ଏଇଠି । ଏଇ ମୋ ଘରେ ।

-ଏ ଘରେ ? ହଁ ... । ଏଇ ଘରେ ଆପଣ ରହିବେ ?
ଏ ଘର ଆପଣ ମୋତେ ବିକି ସାରିଛନ୍ତି ।

- ଏ... !! କେତେବେଳେ ? ? ?
- ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ମୋତେ ବିକିଛନ୍ତି ମାଉସା । ଆପଣ ଦସ୍ତଖତ
ଦେଇଛନ୍ତି ।
- ପୁଅ କହିଲା ବୋଲି ଦସ୍ତଖତ କରିଦେଲି । ପୁଅ କହିଲା ଆଉ
ମୁଁ ଦସ୍ତଖତ କରିଛନ୍ତି କି ବାପ ? ସେଇତା ପୁଅ ବିଦେଶ ଯିବା
କାମ ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା ନଥିଲା ତା'ହେଲେ ?
- ନାହିଁ ମାଉସା ! ଆପଣ ଯୋଉଥରେ ଦସ୍ତଖତ
କରିଥିଲେ, ସେଇତା ଏଇ ଘରର କବଳା ପାତ୍ର ହେଲା ।
- ହଁ ହଁ... ହେତରେ ପୁଅ । ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା ଚିକିତ୍ସା ମୁଁ ପୁଅ
ମାରିଦିବା, ତା' ପରେ ତମେ ଘର ନେଇଯିବ । ଆଉ ମୁଁ
ଚାଲିଯିବି । ତୁମ ଘରେ ପୁଅ କହିଁ ରହିବି ? ମୁଁ ମୋ ଲୁଗାପଟା,
ଲକ୍ଷ୍ମେଦେବ ରାଧାମାଧବଙ୍କ ନେଇ ପଲେଇବି ।
- କୋଉଁଠି ଯିବ ମାଉସା ? ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମକୁ ଯିବ ତ ?
- ନାହିଁରେ ପୁଅ । ମୋତେ ସେଇ ସବୁ ଜାଗା କାଞ୍ଚିଆହୁଦା
ଭଲି ଲାଗେ । ମୋ ରାଧାମାଧବ ଯୁଆତେ ଚାହିଁବେ ସେଆତେ
ଚାଲିଯିବି .. । ଧନରେ ଦିନ ମହିଳାତେ ଦେ । ଚିକିତ୍ସା
ପୁରେ ଏଇ ଘରେ ଦିନଟେ ରୁହେ । କେତେ ସରାଗରେ
ଆମେ ମିଳିଶି ରହିବୁ ବୋଲି ସେ ମୁଣ୍ଡ ଖାଲୁରେ ମାରି
ଭିମାଟିରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ ଘର । ବାପରେ ! ଗୋଟେ
ମାରୁଣି ରହୁଛି । ବାଢ଼ି ପାଇଁ କୁଥୁମ ପାଖ ଯାଇ ଅଣ୍ଟି ଅଛି । ଯଦି
କେବେ ଗୋଟା ଯାଉ ବିସାନ୍ତ କରିଦେବୁ । ଘର ସିନା ବିକିଥବ
ପୁଅ । ବାଢ଼ି ଗୋଟାକ ପଢ଼ିବି । ଅଭେଦ ଗୁଣର ଜାଗା । କାଗଜ
ଆଣିଦେ । ଦସ୍ତଖତ କରିଦେବି ।
- ମାଉସା ...
- ହଁରେ ପୁଅ । ବୁଢ଼ୀ ଲୋକ । ମରି ହଜି ଯିବି । କାହା ଓଳି
ତଳେ ଠିଆ ହେବନି । ଏଇଠି ରାନ୍ଧି ବାଢ଼ି ନିଜ କାମ କରି ଚଲୁଛି ।
ଆଉ କୋଉଁଠି ସେଇଥା କରିବି । ପୁଅକୁ ନିନ୍ଦିବନି ବାପ । ତା'
ହୁଣ୍ଠ ସେ କରୁଛି । ବିଦେଶରେ ଅଛି । ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀପିଲାଙ୍କୁ ନେଇ
ଚଲୁଛି । କାହିଁକି ଏଇ ବୁଢ଼ାଟା ପାଇଁ ନିଜ ସୁଖ ସାରିବ ?
- ମାଉସା । ଗୋଟେ କଥା ରଖିବ । ତୁମକୁ ମୋରା ରାଗା । ମୁଁ ତୁମ
ପୁଅ ଭଲି । ତୁମେ କହିଲେ ଗୟା ଯିବି । ଗଙ୍ଗା ଶ୍ରାବ କରିବି ।
ସମାଧ କରିବି । ହେଲେ ତୁମେ ମାଉସା ଆମ ସହ ରହ । ମୋ
ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମ ବୋହୁ । ମୋ ପୁଅ ଟିଆ ତୁମ ନାତି ନାତିଶା । ତୁମେ
କୁଆତେ ଯିବାର ନାହିଁ ।
- ହେଲେ ପୁଅ ...
- ଆଉ କୋଣି ଶ୍ରୀରାମ ମାଉସା । ଏଠି ରହିଲେ ସିନା ବିଦେଶରୁ
ପୁଅ ବୋଲି ଖୋଜି ଆଇଲେ ତୁମକୁ ଦେଖିବ । ତୁମେ ତୁମ ପୁଅକୁ
ହୁଣ୍ଠ କରିପାରିବ କି ?
- ନାହିଁରେ ପୁଅ । ସେମିତି କେମିତି ହେବ ? ତା ଦୁଃଖରେ ମୋ
ଛାତି ପାରିବ । ସେ ମୋ ଜୀବନ, ମୋ ସୁଖ, ଶାତି । ଯେଉଁଠି
ଆଉ ସୁଖରେ ଥାଉ । ମାହାପୁରୁ ତାକୁ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡେଇ ରଖନ୍ତୁ ।
-(ଉପଲ୍ଲାପିକା), ଆକାଶବାଣୀ, ପୁରା
ମୋ: ୮୮୫୪୦୪୪୨୭୭୭



‘ବୁଦ୍ଧି’ର ଯୋଗମ

ପୃତ୍ର ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହେବା ପରେ ଯୋନମ କପୁର ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ମଳଦାନନ୍ଦ ଓହୁଙ୍କରୁଣ୍ଟି। ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ପୂର୍ବଭିନ୍ନ ଅଭିନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସୋମ ମାହକୁଙ୍କ ଅଗାମା ଫିଲ୍ୟୁଁ ‘କୁଣ୍ଡର’ ର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଏଥରେ ସୋନମ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିସର ଭୂମିକାରେ ଦେଖାଦେବେ। ହାତରେ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ପାଯରିଂ ପ୍ରାକ୍ଷିସ କରୁଥିବାର ଏକ ଫରୋ ସେ ତାଙ୍କର ସୋନିଆଳ ମିତିଆରେ ଅପଲୋଡ କରିବା ପରେ ତାହା ବେଶ ଭାଙ୍ଗରାଳ ହୋଇଛି। ଏ ନେଇ ସୋନମ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଫିଲ୍ୟୁଁରେ ମୋତେ ଜଣେ ପୋଲିସ ଅଧିସର ଭୂମିକା ମିଳିଛି। ପାଯରିଂକୁ କିପରି ଆକୁରେଟ କରାଯାଇପାରିବ ସେଥିଲାଗି ମୁଁ ପ୍ରାକ୍ଷିସ କରୁଛି। ସୋନିଆଳ ମିତିଆରେ ମୋର ଏତଳି ଏକ ଫରୋକୁ ପ୍ରଶଂସକମାନେ ଲାଇଭ କରିବା ସହ ଭଲ କମେଣ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି। ବିଶେଷଭାବରେ ଏହି ଫିଲ୍ୟୁଁରେ ଦର୍ଶକ ମୋତେ ଆକୁନ୍ତ ଅବତାରରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ। କିମ୍ବା ବର୍ଷ ଗ୍ୟାପ ପରେ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ କ୍ୟାମେରା ଯାମନୀ କହୁଛି ଏବଂ ଏକିକି ପୁଣିଥରେ ମୋ କ୍ୟାରିନ୍ଧର ଉପରେ ଫୋକସ କରିବି। ତେବେ ଏହି ଫିଲ୍ୟୁଁଟ ସୋନମଙ୍କ ଆକିଂ୍କ କ୍ୟାରିନ୍ଧରକୁ କେତେ ମାଲଙ୍ଗେ ଦେଉଛି ତାହା ରିକିଂ ପରେ ହେଁ ଜାଣାପଡ଼ିବ।



୪୯



ଅନ୍ତମ

ଅତ୍ୟନ୍ତା କରିଛି ଦୋଷ ଶତ

‘ମହେଶ୍ୱୋଦାରୋ’ରୁ ବଳିଉଡ଼ କ୍ୟାରିଯନ୍ ଆଗନ୍ କରିଥିଲେ ପୂଜା ହେବାରେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଆଶା ନେଇ ସେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ତାହା କେତେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ତାହା ଓ ଅଲଗା କଥା, ହେଲେ ଏବେ ଏକ ନୃଥା ଅପରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଚେନ୍ସନ ବଢ଼ିଯାଇଛି । ଏହାର କାରଣ କିଣି ଜାଣନ୍ତି ? ଅସଲ କଥା ହେଲା, ଏଥୁରେ ସଂଯୋଜିତ କେତୋଟି ବୋଲୁ ଶର୍ତ୍ତ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ତା ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି । ଏଭଳି ବିଷୟକୁ ନେଇ ପୂଜା କରୁଛି, ‘ଏହି ନୃଥା ସିନେମାର କାହାଣୀ ବେଶ ଦମଦାର । ହେଲେ ସେଥୁରେ ଥୁବା କେତୋଟି ବୋଲୁ ଶର୍ତ୍ତ ମୋ ଚେନ୍ସନ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ସଂଯୋଗ କାହାଣୀ ସହ ରହିଛି । ଏଭଳି ପରିଷ୍ଠିତ୍ୱେ କିପରି ମୁକାବିଲା କରିବ ଚିତ୍ତା କରିପାରୁଣି । ଯଦି ଅପରକୁ ହାତଛତା କରୁଛି ତେବେ ଭଲ ସିନେମାଟିକ ମିସ୍ କରିବ । ତେଣୁ ମୁଁ କିଣି କିଛି ଚିତ୍ତା କରିପାରୁଣାହୁ । ଏ ନେଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପ୍ରୟୋଜନା ସଂଖ୍ୟା ମୋତେ ବୁଝ ସପ୍ତାହ ସମୟ ଦେଇଛି । ଏହା ଭିତରେ ମୋତେ ଯାହା ହେଲେ ବି କିଛି ଫାରନାଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।’ ତେବେ ପୂଜା ଏ ବିଷୟରେ କିଣି ତିଥିନ ନେଉଛନ୍ତି ତାହା ଖୁବ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣାପରିବି । ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ସଲମାନ ଖାଁ ଏବଂ ପୂଜା ହେବାରେ ଅଭିନାଟ କରି କା ଭାଇ କରିବା ଜାନ୍ମ’ ଚିଲିତ ବର୍ଷ ଜଦ ଅବସରରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଛି ।

የፖ.፩ ተስፋኑ

ଅଭ୍ୟବ୍ର ଅନ୍ୟତମ ଆଗଧାତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମହେଶ ମଞ୍ଚରେକର ।
କଣ୍ଯା ସାଇ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ହିମୀ ସିନେମାରେ କ୍ୟାରିଯର
କରିବାରିଛନ୍ତି । ସଲମାନ ଖୀ ପିଲୁସ ବ୍ୟାନରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥା
—ଣ’ରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଅଭିନୟନ ଆଦର ନେବା
ତାଙ୍କ ପାପାଙ୍କର ଭୂମିକା ରହିଛି । ନିଜର ଏଡ଼ଳି ଆଭିମୁଖ୍ୟ
ରେ ସାଇ କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆକିନ୍ତିକୁ କ୍ୟାରିଯର କରିବି
ପାପାଙ୍କୁ କହିଲି ସେ ମୋତେ ସାପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଏକ
ପିଲୁ ‘କାଳିଶର୍ଫ’ରେ ଜଣେ ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବରେ ଅଭିନୟ
ଲାଇ । ତା’ପରେ ସଲମାନ ମୋତେ ‘ଦବର୍ଜ ଣ’ରେ ସୁଯୋଗ
ଥିଲେ । ମୁଁ ମାନ୍ଦ୍ରି ୨୦୧୨ରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାର୍ଯ୍ୟ ୧୧ ବର୍ଷ ଭତରେ
ହାତଗଣତି କେତୋଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନୟନ କରିଛି । ହେଲେ
ମନ ହୃଦୟ କରିବାର ନାହିଁ ।’ ଏବେ ସାଇଙ୍କ ଅଭିନୟନ ହିମୀ
କୁଳ ଖାଲୀ ହୋ ଯାଏ’ ଶୁଣି ଶେଷ ହୋଇଛି । କେବଳ ହିମୀ
ସେ ମରାଠୀ ଏବଂ ତେଲୁଗୁ ପିଲୁରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟନ କରିଛନ୍ତି ।

ସାଇ
ପ୍ରକ୍ରିତ

ପେଣ୍ଟାରେ ପରିଣିତି

ପରିଣିତି ଗୋପ୍ରା ଏବେ ଏକ ଦୃଥା କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନ ପିଲ୍ଲରେ ଆଙ୍କିଁ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳନ୍ତା, ତେବେ ସେ ନିଜ ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇପାରେତେ । ନିଜେ ସିନା ଏ ନେଇ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ହେଲେ ସେଉଳି ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ହେଉଛି ବଡ଼ କଥା । କିନ୍ତୁ ଏମିତି କଣ ହେଲା ଯେ ସେ ଏଉଳି ପିଲ୍ଲରେ ଆଙ୍କିଁ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ? ଏ ନେଇ ପରିଣିତି କହନ୍ତି, ‘ଆବସର ସମୟରେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ପିଲ୍ଲ ଦେଖେ ॥ ବିଶେଷକରି ହେଲିଉଦ୍ଧର ଆଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ସିନେମା ମୋତେ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଆଉ ଏକ କଥା—ଆଙ୍କିଁ ଲାଇନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଏଉଳି ପିଲ୍ଲ ପ୍ରତି ପୁର୍ବକଣ ଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ସେପରି ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖିଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଭଲ ଭଲ କେତୋଟି ଆଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ସିଲେକସନ କରିଛି । ହେଲେ ତାହାକୁ ନେଇ ପିଲ୍ଲ ନିର୍ମାଣ

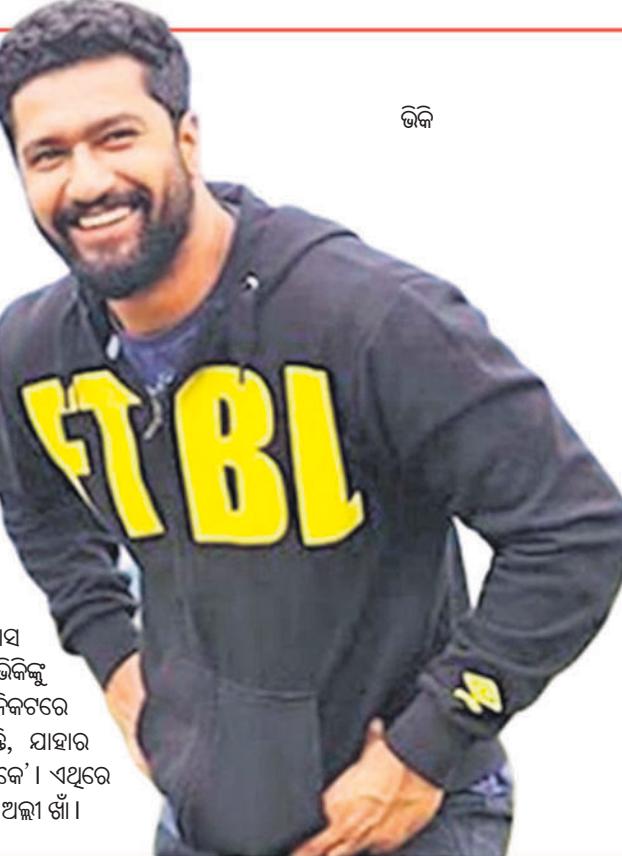
၁၅



ପଞ୍ଚରିବାଳୁ ତର

ଭିଜି କୌଶଳ ଯେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଅଭିନେତା, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ହେଲେ ତାଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଅବସୋଧ ରହିଯାଇଛି । ତାହା ହେଲା ପହଞ୍ଚିବା ବା ସୁଲମିଙ୍ଗ । କଥା କ'ଣ କି ଭିଜିଲ୍ଲୁ ଆଦୋ ସୁଲମିଙ୍ଗ ଜାଣାହିଁ । ଏକଦା ସେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସମ୍ବ୍ରଦରେ ତାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗମାନେ ଗାଧୋଇବାକୁ ଡାକିଲେ ଭିଜି ନମ୍ବଟାର ସହ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏ ନେଇ ଭିକି କହନ୍ତି, ‘ମୋତେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଭାରି ଉପର ଲାଗେ । ଯଦି ଗଭୀର ପାଶି ଦେଖେ ତା’ । ଠାରୁ ମୁଁ ଦୂରେଇ ରହେ । ଏଉଠି ଏକ ଭୟ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମୋ ମନରେ ରହିଥିଏଇଛି । ଜେନେଥର ନିଜି ଜନ୍ମିତି ମୋର ଏହି ଅଭସୋଧଙ୍କ ମନରେ ଜନ୍ମିତି ।

ପରିମିତି ହେଲେ ସୁଲମିଙ୍କ ଶିଖିବି । ହେଲେ ମନକୁ
ନା ଦୃଢ଼ କରି ଆଗାଧ, ହେଲେ ଠିକ୍ ପ୍ଲାନରେ ପୁଣି
ଦୋଷକିରେ ପଡ଼ିଯାଏ । ବୁଝ-ଟିନି ଥର ସୁଲମିଙ୍କ
ପ୍ରାକ୍ତିସ୍ଥର ଫେରିଛି । ଆଉ ତା'ପରେ ଉପିଷଠନ
ନେଇଛି ଯେ ଏ କାମ ମୋ ବ୍ୟାରା ହେବ ନାହିଁ ।
ତେଣୁ ସୁଲମିଙ୍କ ହିଁ ମୋ ମନରେ ଏକ ଅବସୋଧ
ଭାବରେ ରହିଯାଇଛି ।' ଆଉ ଏକ କଥା । ଭିକିଞ୍ଚୁ
ହରର ପିଲି ଦେଖୁବାକୁ ଭାରି ଡର ଲାଗେ । ନିକଟରେ
ଭିକି ଏକ ଦୂର୍ଥ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର
ଚାଇଲ୍ ରହିଛି 'ଜରା ହରକେ, ଜରା ବରକେ' । ଏଥିରେ
ତାଙ୍କ ସମ୍ମ ସିନ୍ ସେବାର କରିବେ ସାରା ଆଳା ଖା ।



୫୮

ପ୍ରାଚି ବନ୍ଦମ

ପ୍ରେମରେ ବି ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ନିଜ ପ୍ରେମିକାଙ୍କ ହାସଳ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ବେଳେବେଳେ ପରାକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଟିକ ସେହିଭିତ୍ତି ଏକ ତ୍ରିକୋଣୀୟ ପ୍ରେମ କାହାଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ମୁଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ପ୍ରତି ବନ୍ଦନ’ । ନେବେବୁ ଡୋର ଫିଲ୍ମସ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ଆସନ୍ତା ମାସରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂଖ୍ୟା ପକ୍ଷର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏକ ନିଷ୍ଠକ ଓଡ଼ିଆ ଘରର କାହାଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ବିଟୁଟ୍ଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଏଥୁରେ ଆମ ରାଜ୍ୟର କଳା, ସଂସ୍କରିତ ଓ ପରମରାର ଝଲକ ରହିଛା । ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ ଓ ନରେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିନେତା-କମ୍-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରାଶେସ ମହାନ୍ତି (ସିଲ୍ଲ) । ସଙ୍ଗାତ ଭାର ସମ୍ବଲିଷ୍ଟି ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଭିଜିତ ମହିମଦାର । ନୃତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ସୁତି ଆର ଓ ସୁଧାକର ବସନ୍ତ । ସମ୍ବିତ, ତମନ୍ତା ଓ ଦୃଷ୍ଟି, ପୁଷ୍ପା ପଣ୍ଡା, ପୃଥ୍ଵୀରାଜ ନାୟକ, ଭୂପତି ତ୍ରିପାଠୀ, କେଦାର ମିଶ୍ର, ଥିନ୍, ସର ଅପା, ଅଳକା, ପ୍ରଶାନ୍ତ ନାୟକ, ନୂପୁର ଓ ସଞ୍ଚିତାଙ୍କୁ ଏଥୁରେ ଦେଖାବାକୁ ମିଳିବ । ଫିଲ୍ମଟିର କ୍ରିଏଟିଭ ହେତୁ ଏବଂ ମିତିଆ ଯୁନିର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଶାନ୍ତ ଜୋୟୀ

‘ପ୍ରୀତି ବନ୍ଧନ’ ଚଳକିତ୍ରରେ (ବାମରୁ)
ତମନ୍ଦା-ସମ୍ପିତ-ଡୂପି



ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଶ୍ରୀମା ଶ୍ରୀଆରବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଭୋଗ କିଣିଥୁଳି

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କରିତ ଉପାସିକା
ସଞ୍ଚୁଗ୍ରୀ ନାୟକ ନିଜ ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...



ପ୍ରଶ୍ନ—ସବୁବେଳେ ବସି ମୋ ପ୍ରେମିକା କଥା ଭାବୁଛି । ତା' ବିଷୟରେ
ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟା କେତେବେଳେ ଦିନ ବିଟି ଗାତି ହେଉଛି ପୁଣି ଗାତି ପାହି ଦିନ
ହେଉଛି ଜାଣିପାରୁନି । କ'ଣ କରିବି ?

-ପ୍ରତାପ ଦାସ, ରେଡ଼ାଖୋଲି

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ପ୍ରେମ ଏତକି ଏକ ନିଃଶା, ଯାହା ଥରେ ଘାରିଲେ ଭଲ ମନ୍ଦ
ଜଣାପଢି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ପାଦ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
କଥାକୁ ଆଦୋ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯାହାକୁ ମନକୁ ମନ ଭଲାବତୀ
ପାଇଁ ବସିଛନ୍ତି ତା' କଥା ଭାବି ଦିନ ବିଚ୍ଯାପିଛି । 'ସବୁରୁ କଥା, ବୁଝୁଣୁଣୁ
ମନ, ଭାବନାରେ ବିତି ଯାଉଛି ଦିନ ।' ତେଣୁ ସେହି ଭାବନା ରାଜଙ୍କୁ
ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଯାହାକୁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲାବତୀ
ପାଉଛନ୍ତି ତା' ବିଷୟରେ ଯଦି କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ଆଧାର
କରି ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ମନ ମାନିଲା ତେବେ
ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସକୁ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ । ପାଣିପାଗ ଯଦି
ଠିକ୍ ରହେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମନ ଥିଯାଇବି ଏବଂ ତା'ପରେ
କେବଳ ଧାତି ଦେଖୁ ମାତ୍ରୟିବା କଥା ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଝିଅ ଲାଜ କରନ୍ତି କାହିଁକି ?

ପୁରୀ ରାଜତ

ଉତ୍ତର: ଲାଜୁକେ ଝିଅର ଆଖରେ ପ୍ରେମ ଭାବି ରହିଥାଏ । ‘ଲାକୁଆ ଆଖର ଭିତରି କଥା ଘଡ଼ିକେ ଯୁଗାଳ ଦିଅଳ ମଧ୍ୟା’ । ସେହି ଲାଜୁକରେ ହେଁ ପ୍ରେମର ଅସଳ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ତା’ ଲାକୁକୁ ନେଇ ଆପଣ ଯଦିଲାଜୁକରେ ଖାଲୁଣ୍ଡି ପଢ଼ିଲେ ତେବେ ପ୍ରେମ କେହିଟି ହେବ କହୁାଯାଇଛି ? ସେହି ଲାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ତର୍ଜମା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସେଥରୁ ପ୍ରେମର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଲେ ତେବେ ତେରି ନ କରି ବହି ପିଶି କରିଦିଅନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ମୁଁ ଛୁଲି ପାରୁଛି । ସେ ସିନା ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲି ଗଲା, ହେଲେ ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଟିଆକୁ ଭଲ ପାଇବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ?

-ଦୀପନ୍ଦ୍ର କୁମାର, କେନ୍ଦ୍ରଚିତ୍ର

ଉତ୍ତର: ଗୋଟିଏ ପଟେ ଲେଖାନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରୁଣ୍ଣି । ସେପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ ନଈରେ ଭୁଲ ପକାଇବାକୁ ମନ ଉଚାଳିଲା ହେଲାଣି । ଏପରି ଦୂଜ ନାଆରେ ଗୋଡ ଦେଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନକୁ ନିର୍ମଳ ରଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଲଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସମ୍ମବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାହା ମନକୁ ଭିତରେ ସେମିତି ଦୁଇ ଦୁଇ ହୋଇ ଜନ୍ମାଥିବା ଆଶ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ନା ଆପଣ ଆଗନ୍ତୁ ଯିବେ ନା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲିପାରିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ପ୍ରେମରେ ସର୍ବଦିନ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ପୁଣି ଥରେ

ବୀଜ ସ୍ଵାପଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ପରିମୁଦ୍ରାର ଥାନା ଅଞ୍ଚଳୀୟ ପୁଲିପାଣଶା ଗ୍ରାମର ଯେହେତୁ ସୁନ୍ଦରଗଢ଼ ଜିଲ୍ଲାର ରାଜଗାଙ୍ଗପୂର ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନାରେ ଚାକିରି କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ମୋ ଶିକ୍ଷାଦାକ୍ଷା ରାଜଗାଙ୍ଗପୂର ଓ ରାଉରକୋଳାରେ ହୋଇଥିଲା । ଲିତ୍ରାସରେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକୋରର ପରେ ଲାଇଟ୍‌ରେ ରାଜନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଥିଲା । ତା'ପରେ ବି.ଇ.ଟି. କଲିଆ ବି.ଇ.ଟି. କରୁଥିବାବେଳେ ସୁନ୍ଦରଗଢ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଲାଇଟ୍‌ରେ ରାଜନ୍ତ୍ରିଆନ (ଗ୍ରେଜ୍‌ଗାରିକ) ପୋଷ୍ଟରେ ମୋତେ ନିୟମିତ ମିଳିଲା । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକୋରର ଶିକ୍ଷା ସରିଥିବାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାକିରି ସ୍ଥାଯୋଗ ବି ଆସୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରିଚିତ ଜିଲ୍ଲା, ତା'ପାଇଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ଏକୁବୋଶନ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଚାକିରି ମିଳିବାରୁ ଜେଜେମା' ମୋତେ ଏହି ଚାକିରି କରିବାକୁ ବାଧ କଲା । ତେଣୁ ୧୯୮୭ ମସିହା ମେ ୧୯ ତାରିଖରେ ମୁଁ ମୋ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ସୁନ୍ଦରଗଢ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲି । ମାସ ଶେଷକୁ ପ୍ରଥମ ପାରିଶ୍ରମିକ ଭାବେ ୧୯ଦିନ ବାବଦକୁ ଯେଉଁ ଦରମା ପାଇଥିଲି, ତା'ର ସ୍ବତ୍ତା ଆଜି ବି ସତେଜ ହୋଇ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଦରମା ଚଙ୍ଗକୁ ହାତରେ ଧରି ସେବିନ ପ୍ରଥମେ ରାଜଗାଙ୍ଗପୂର ବସ୍ତାଣ୍ଟରେ ଓହାଇଥିଲି । ଦରମାକୁ କିପରି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବି ସେ ବିଷୟରେ ବହୁ ଚିନ୍ତାକିରି ପ୍ରଥମେ କିଛି ଚଙ୍ଗକୁ ଶ୍ରୀମା ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦୁ ନିକଟରେ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅଳଗା ରଖିଲା । ତା'ପରେ ରାଜଗାଙ୍ଗପୂରର ଏକ କପଡ଼ା ଦୋକାନରୁ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ୟାଣିଶାର୍ଟ କପଢ଼ା, ଜେଜେମା' ଓ ଛୋଟ ଉତ୍ତରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଣି କିଣି ଜିମ୍ବଶ କିଣିବା ସହିତ ପାଶି ପିଇବା ଲାଗି ଏକ ଝିଲ ଲୋକା କିଣିଥିଲି । ତଥାପି ଆହୁରି କିଣି ଚଙ୍ଗା ବଳିଥିଲା ।

ଘରେ ସମସ୍ତେ ସେବିନ ବହୁତ ଖୁବି ହୋଇଥିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ମୋର
ବାହ୍ୟର ହେଲା ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର ସିମେଣ୍ଡ କାରଖାନାର ଫାଇନାସ୍‌
ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଏକିଜିନ୍ୟୁଟିଭ ତାଜରେକ୍ଟର ଅଧିକୀନ ଡାଲମିଆଙ୍କ ସହିତ ।
ସମୟକୁମେ ଦୁଇପୁଣ୍ଡ ଓ ଏକ କନ୍ୟାର ଜନନୀ ହେଲି । ଆଜି ପିଲାମାନେ
ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାରିଛନ୍ତି । ଚାକିର କରୁଥିବାବେଳେ
ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର ଭଲି ଏକ ଅଣାଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷା ଅଞ୍ଚଳରେ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତର ବିକାଶ ଓ ପ୍ରଚାରପ୍ରସାର ଦିଗରେ ଯେଉଁ
ଉଦୟମ କରୁଥିଲି, ଚାକିରି ଅବସର ନେବା ପରେ ବି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିରୁ
ଜାରି ରଖିଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପ୍ରତିବର୍ଷ ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର ଭଲି ଏକ
ଉପାନ୍ଧ ଶିଳ୍ପକେନ୍ଦ୍ରିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପର୍ବତ କୁହାୟାଥିଥିବା
ରଜପର୍ବ ପାଳନ ଅବସରରେ ମହିଳାମନଙ୍କୁ ଏକାତ୍ମିତ କରି ନାଟକ
ହେଉ କିମ୍ବା ଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଜନସାହିତ୍ୟରେ
ସୁଷ୍ଠି କରିବା ତଥା ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରଚାରପ୍ରସାର ଆଧାରରେ
ଭାଗବତ ହୃଦୀର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ନାଲମାଧବ ଶାର୍ଷକକୁ ନେଇ ପ୍ରମୁଖ
ନାଟକରେ ରାଜାର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବାର ଏ ଯେଉଁ ଉପାସନା ତାହା
ଏବେ ବି ମୋର ଅବ୍ୟାହତ ହରିଛି, ଯେଉଁଥାଇଁ ରାଜଗାଙ୍ଗପୁର
ପୌରପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ବେଳ୍ଟ କଲାଚରିଷ୍ଟ ଆପ୍ରତିକରେ ମଧ୍ୟ
ମୁଁ ସନ୍ଧାନିତ ହୋଇଥାରିଛି ।

-ଜୟନାରାୟଣ ମେଘୁଳ

ସର୍ବାନ୍ଧ କଥା, ବୁଝନ୍ତି ମନ, ଭାବନାରେ କିତି ଯାଉଛି କିମ୍ବା

ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ମନ ବଲାଙ୍ଗରୁ ତେବେ
ଏମିତିକା ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ ସିଏ ସାରା
ଜୀବନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥିବ ।

ପ୍ରଗାନ୍ଧି—ଜଣେ ସାଙ୍ଗ କଥାରେ

-ପ୍ରସନ୍ନ ନାୟକ, କଟକ

ପ୍ରଶ୍ନ- ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ମୁଁ ଭୁଲି ପାରୁନି । ସେ ସିନା ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇବା ପରିବାରର କାହାର ପରିବାରର କାହାର ? ସେହି ଲାଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ରେଞ୍ଜମା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସେଥିରୁ ପ୍ରେମର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଲେ ତେବେ ତେବେ ନ କରି ବହି ପିର କରିଦିଅଛୁ ।

ଉତ୍ତର: କାହା ବୁଝିରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମ କଲେ । ଏମଟି ପରିଚ୍ଛବିର ସାମନା କରିବାକୁ ପଢିଥା । ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟମ ହେ ପାଇଁ ପରିଚ୍ଛବିର ପରିବାରର କାହାର ?

ଦେଇ ଚାଲି ଗଲା, ହେଲେ ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଡିଆକୁ ଭଲ ପାଇବି ବୋଲି ଚିତ୍ତା କରୁଛି । ଏ ନେଇ ଆଗେଇବା ଠିକ୍ ହେବ ତ ?

ଉତ୍ତର: ଗୋଟିଏ ପଟେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲି ପାରୁନି । ସେପଟେ ମୁଁ ଥରେ ପ୍ରେମ ନିଜରେ ଦୂର ପକାଇବାକୁ ମନ ଉତ୍ତାବିଳୀା ହେଲାଣି । ଏପରି ଦୁଇ ନାଆରେ ଗୋଡ଼ ଦେଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ମନକୁ ନିର୍ମିତ ରଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଧୋକା ଖାଲଥିଲେ ସେଭଳି ପ୍ରେମକୁ ଯଦି ସବୁ ବେଳେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ତାହା ମନ ଉତ୍ତରେ ସେମିତି ଦୁଇ ଦୁଇ ହୋଇ ଜଳୁଥିବ ଆଉ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ନା ଆପଣ ଆଗକୁ ଯିବେ ନା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ଭୁଲିପାରିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ



ସାଥୀ

ନିଜ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟଗୀର



ପୁସ୍ତକ ପଠନ ପ୍ରତି ସମସ୍ତେ କିପରି ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ । ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାଷାର ମୂରକ୍ଷା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କିପରି ଜନସାମନ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜ୍ଞାନାର ଜଣଣୀ ଭକ୍ତିର ବିକାଶ ନଗରଠାରେ ଗଢ଼ିଛିଏହି ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ବିପିନ୍ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି କୁହାନ୍ତି, ‘୧୯୭୧ରେ ଆମ ଗାଁର କେତେଜଣ ସାଙ୍ଗ ଏକାଠି ହୋଇ ଜନପ୍ରିୟ ପାଠାଗାର, ନାରଗଦା ନାମରେ ଏକ ପାଠାଗାର ପ୍ଲାପନ କରିଥିଲୁ । ଏଥିପାଇଁ କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ବହି ମାଗି ଆଣି ପ୍ରାୟ ୪୫୦ ପୁସ୍ତକ ମହାକୁଳ ରଖିଥିଲୁ । ଏହି ପାଠାଗାର ଅନେକ ଦିନ ଭଲରେ ଚାଲିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗମାନେ ଉଚ୍ଚତର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆସି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ଚାକରି କଲୁ, ପାଠାଗାରଟି ଚାହାବଧାନ ଅଭାବରୁ କିଛିଦିନ ଧରି ବୟବ ହୋଇ ରଖିଥିଲା । ୧୯୯୫ରେ ପ୍ରାୟ ୮୨୫ଜାର ପୁସ୍ତକକୁ ସାଇଟି ରଖି ପୁଣି ଏହି ପାଠାଗାରର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକିକୁ ଜାରି ରଖିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୁଲିଯିବା ସମୟରେ ଅନେକ ବଦାମ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ନାମାପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା । ଏହି ପାଠାଗାରକୁ ଆସୁଥିବା ପିଲାମାନେ ମୋର ପରିଚୟ ଜାଣିବା ପରେ ୨୦୦୧, ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୯୫ ପାଠାଗାରର ନାମ ବିପିନ୍



ବିହାରୀ ପାଠାଗାର ରଖିଲେ । ଏହି ପାଠାଗାରଟି ଜୁଟଣୀ କ୍ଲିକଠାରୁ
ମାତ୍ର ଶେମିଟର ଦୂର ନାଇଜରର ପଶ୍ଚମ ପଟକୁ ଲିମିଥିବା ଭାମଗୁର
ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ପାଠାଗାରଟି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ଵାରା
ମଞ୍ଜୁଳୀର ହୋଇଯାଇଛି । ଆଉ ଓଡ଼ିଶା ମାନ୍ୟାମା ସନ୍ଦର୍ଭରେ

ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଥୁବା ପ୍ରାୟ ୧ ଲକ୍ଷ ମୁଣ୍ଡକ ଛାତ୍ର
ଛାତ୍ରୀ, ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଗବେଷକ ଓ ସାହିତ୍ୟକମାନଙ୍କୁ
ସ୍ଵକଳନଶୀଳତାର ସେବା ଯୋଗାଇ ଆସୁଛି । ପ୍ରାୟ ୪୦ ହଜାର
ପୁସ୍ତକ ଓ ୩୦ହଜାର ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଏଠାରେ ସାରତା
ହୋଇରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେ ସକାଳ ଢରାରୁ ୧୧ଟା ପୁଣି ଦିନ ୧୮ଟାରୁ
ଗରା ଯାଏ ଏହା ଖୋଲା ରହେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭାଷାର ପୁସ୍ତକ
ଏଠାରେ ରହିଛି । ସର୍ବୋପରି ନିମ୍ନସ୍ତରରୁ ପ୍ରଶାସନିକପ୍ରାୟଓ
ଉଚ୍ଚପଦପଦବୀ ପାଇଁ ପରାକ୍ଷାଦେବା ନିମାନ୍ତେ ଅନେକ ମୁଣ୍ଡକ
ପଢ଼ିବାର ସୁବିଧା ଏଠାରେ ରହିଛି । ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ବୌଦ୍ଧିକ
ଓ ଶୈକ୍ଷିକ ବିକାଶରେ ଏହା ସହାୟକ ହୋଇପାରୁଛି । ପାଠଗାର
ତରଫ୍ରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କବିତା ପାଠୋସବ, ପ୍ରତିମାସ
ଶେଷରେ ସାହିତ୍ୟ ଆସର ବି ହୋଇଥାଏ । ଡେଶାର ବିଭିନ୍ନ
ଅଧ୍ୟାବାସୀଙ୍କ ଭାଷା କିଳାଶ ପାଇଁ କର୍ମଶାଳାର ଆୟୋଜନ
ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ
କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଠଗାରର ବାର୍ଷିକ ମୁଖ୍ୟପତ୍ର ଉତ୍ସବା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥେରେ ପରିଚାଳନା କମିଟିରେ ପ୍ରାୟ
୧୨ଜଣ ସଦସ୍ୟା ଓ ସଦସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ତ୍ରିଲୋଚନ ମହାପାତ୍ର, ଭିକାରୀ ଧଳ, ପ୍ରଭାତ କୁମାର ସାହୁ, ରବି
ସ୍ବାଇଁ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ରବୀନ୍ଦ୍ର ରାଉଡ଼ରାୟ, ପ୍ରହଲାଦ ସ୍ବାଇଁ,
ରମାକାନ୍ତ ମନ୍ଦ୍ରମାନ୍ଦ୍ର, ରମେଶ୍ବରାୟ, ସୁମିତରାମ୍ପା ସାହୁ,
ଗାତା ରଥ, ସୁକଳାକ ମହାପାତ୍ର, ଜଗଦୀଶ ମହାପାତ୍ର, ସଂଖ୍ୟା
କମିଟି ରତ୍ନିବା ନାୟକ ମନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦ୍ର ମନ୍ଦ୍ରମାନ୍ଦ୍ର ରାମ୍ୟ ରହନ୍ତି ।

-ବ୍ୟାକିତାରୀ

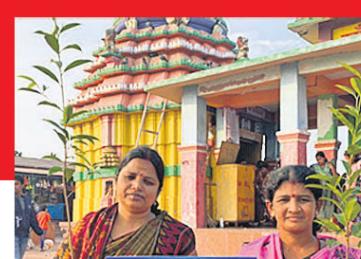
ସତ୍ୟ ପୁଥରୀ ଲାଗି ପୁଷ୍ଟାସ

ଦିନକୁ ଦିନ ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଜଙ୍ଗଳ କ୍ଷୟ ହେଉଛି । ଏଥୁଯୋଗୁ ଜଳକାୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘରୁସ୍ଥି । ପରିବେଶକରିତ ନାନା ସମସ୍ୟା ଲାଗି ପ୍ରାଣମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛି । ଏମିତି ପରିମ୍ବିତିରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନ୍ଧାତିକ୍ରିହ୍ଵତ୍ତି ଜଣେ ଚାହିଁ । ସେ ହେଲେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କୃଷ୍ଣପୁରାଦ ବୁଲ୍କ ଅଧୀନ କମାଳସ୍ଥି ଗ୍ରାମର ଅମିତା ତରେଇ । ସେ କୁହାନ୍ତି, ସ୍ଵରୂପ ବୟସର ବିଭିନ୍ନ ଚାରା ଚୋପଣ କରିବା ମୋର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ମୋ ବାପଘର କମାଳସ୍ଥି ଓ ଶାଶ୍ଵତର ଖାରକଟା । ଏହି ଗାଁର ସ୍କୁଲ ପରିସର, ମୀଠା ଗ୍ରାମ୍ୟାକାର ଓ ରାୟାକଡ଼

ଆଦି କେତେକ ପ୍ଲାନରେ ବର୍ଷାଦିନେ ନିଯମ, ବେଳ, ଅଞ୍ଚଳ, ସ୍ଵରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା, ଅଞ୍ଜନ, କଦମ୍ବ, ବାଦାମ, ଆମ, ଲେମ୍ବୁ ପଶିସ, ବଉଳକୋଳି ଆଦି ଗଛଙ୍କ ଲଗାଇଥିଲି । ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଠନ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାମ ପାରିବ୍ରକ୍ଷମ ସଂଗଠନରେ ବି ଯୋଗଦେଇଥିଲି । ସେବେଠାରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦୁଇରକ୍ଷା ସମୟ ଦେଇ ଲଗାଇଥିବା ବୃକ୍ଷର ପଢ଼ ପାଇଁ କିଛି କିଛି ପରିଶ୍ରମ କରୁଛି । ଗତ ୫ ବର୍ଷ ଭିତରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନରେ ମିଶି ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ୨୪ ହଜାର ଡାଳଗୋଟମା ପୋଡ଼ିବାରେ ସମ୍ମନ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟପଣ୍ଡିତ

କାହାରି ଜୟନ୍ତିନ, ବିବାହ ବାର୍ଷିକା, ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଉସ୍ତବ, ବିଜ୍ଞିନ ପର୍ବପର୍ବାଣି, ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜୟନ୍ତିବସ ଅବସରରେ ବି ବୃକ୍ଷ ଗୋପଣ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥାଏ । ଏକାଧିକଥର ମାଗଣୀ ଗଢ଼ିବାନ ଶିରିରେ ଯୋଗଦେଇ ରହୁ ଦାନ ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଆମ କୁଳ ମିଶନ ଶକ୍ତିରେ ସକ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ଏତକି ପରିବେଶ ସ୍ଵାରକ୍ଷା ଏବଂ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁଜ ବାହିନୀ ବ୍ରଦ୍ଧପୁର, ଶୁଭଚିନ୍ତକ ପ୍ରକ୍ଷେପ କରିବାରୁ କର୍ମବୀର ସମ୍ବାନ୍ଦ, ବିପଦର ବନ୍ଧୁ ଓଡ଼ଶା ଚରଫ୍ତୁ ବିପଦରବନ୍ଧୁ ସମ୍ବାନ୍ଦ, କ୍ରିସ୍ତାଉଣ୍ଡେମନ କଟକରୁ କୃଷିମିତ୍ର, ଭାରତ ବିକାଶ ଅଭିଯାନ ଚରଫ୍ତୁ ସମ୍ବାନ୍ଦ, ଆଶାର ଆଲୋକ ସଂସ୍ଥା ବାଲେଖାରବୁ ସେବା ସମ୍ବାନ୍ଦ, ସୁଜମୀ ସାତପଢାରୁ ସୁଜମୀ ସମ୍ବାନ୍ଦ, କଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦ କୁଳ ଚରଫ୍ତୁ ମିଶନଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ବାନ୍ଦିତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇପାରିଛି । ଏଥରେ ମୋତେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିବାରୁଛି ।

-କେଳାସ ପତ୍ରନାୟକ



ପ୍ରିୟ



ସୁରନା

୧୦୧ରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ।

ହାତ

ହାତ

କଇଁଚି

ସୋନ୍ଦୁ : ମାମା ମୁଁ କଇଁଚି ପାଉନି ।
ତମେ ଚିକେ ତମ ଜିଭରେ ଏଇ
ସୁତାଟା କାଟିଦେଲା ।
ମାମା : ମୁଖ୍ୟ, ଜିଭରେ କେମିତି
କାଟିବି ?
ସୋନ୍ଦୁ : ବାପା ଓ କାଲି କହୁଥୁଲେ ତୋ
ମାମାର ଜିଭ କଇଁଚି ତକି ଚାଲୁଛି ।
ପିଲା କାଟିଦିଆ ନା ।

ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ

ଶିକ୍ଷକ ରାଗିକି ଗୋପୀନ୍ଦୁ : ମୋ
ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରି ସାରିଲୁଣି । କାଲି
ଯେମିତି ବି ହେଉ ତୋ ବାପାଙ୍କ ସହ
ଦେଖା କରିବି ।
ଗୋପା : ମୋ ବାପାଙ୍କ ସହ କାହିଁକି
ଦେଖା କରିବେ, ମୋ ଦାଦାଙ୍କୁ
ଦେଖା କରନ୍ତୁ ।
ଶିକ୍ଷକ : କାହିଁକି ? ତୋ ବାପା ଘରେ
ନାହାନ୍ତି କି ?
ଗୋପା : ନା । ମୋ ଦାଦା ଭାକୁର,
ବାପା ମୁଁହଁଁ ।

(ଶ୍ରେଣୀ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା) ମାତ୍ରାନ୍ତରିକ୍ଷମ କ୍ଷେତ୍ରିକ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା
୨୦୨୦-୨୫୬ (୨୫୮୦) : ୦୫ ଡିସେମ୍ବର
୦୧୦୧୫୫-୦୫-୨୦୨୦୨୫୫, ଶ୍ରେଣୀ
ଶ୍ରେଣୀଟିରେ ୫୯-୯, ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁଭବ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା
ଶ୍ରେଣୀଟିରେ ୫୯-୯, ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁଭବ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ଗଧ

ନିଶା ନିବାରଣ କେନ୍ଦ୍ର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଏକ
ଗଧ ସାମନାରେ ବିଳିଖ ପାଣି ଓ ଏକ
ବୋତଳ ମଦ ରଖାଲେ । ଗଧଟି ବାଲିର
ପାଣି ପିଇଲା । ମଦକୁ ଛୁଇଁଲା ନାହିଁ ।
ଏହାପରେ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ନିଶା ଛାଇବାକୁ
ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏଥରୁ କ'ଣ ରୁଣ୍ଡିଲୁ ?
ନିଶା ଛାଇବାକୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି:
ଏଥରୁ ଜ୍ଞାପନିତିଲା ଯେ, ସିଏ ମଦ ନ
ପିଅନ୍ତି ସେ ଗଧ ।

ପ୍ରୟୋଗିତାନାମ ସହିତ

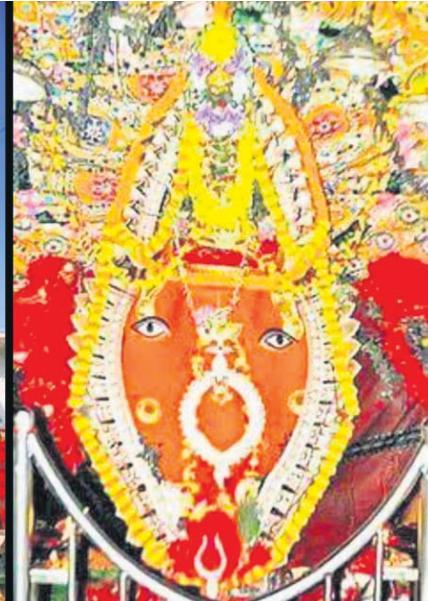
ସମ୍ବଲପୁର

ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ତ ଅନେକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି,
ହେଲେ ଉତ୍ସବରୁ ସମ୍ବଲପୁର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ମା' ସମଲେଖନୀ,
ଚିତ୍ତଲିମାର ମା' ଘଣ୍ଟେଶ୍ୱରୀ ଓ ହୀରାକୁନ୍ତ ଜଳଭଣ୍ଡାର
ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ ଆକର୍ଷଣୀ...

ମା' ସମଲେଶ୍ଵରୀ ପାଠି ସମଲପୁର ସିଂହ ଷ୍ଟେଗନରୁ ମାତ୍ର ଏ କିମି
ଦୂରରେ ଶୈତାଜପୁରଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହି ମନ୍ଦିରଟି
ତା'ର ଆତିଥ୍ୟ, ପରମା ଏବଂ ପୌରାଣିକ ବିଶେଷତା କାରଣରୁ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ମା' ସମଲେଶ୍ଵରୀ ଏଠାରେ ମହାଲଙ୍ଘୀ, ମହାସରସତୀ ଏବଂ
ମହାକାଳୀ ରୂପରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିରଟି ସେ ସମୟରେ
ବାଲି ଓ ବୁନରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଗ୍ରାନାଇର ଭଳି ଶକ୍ତି ।
ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରଠାରୁ ଅଞ୍ଚଳ ଦୂରରେ ରହିଛି ବିରାଟ ଏକ ଦୀପ ଖାଡ଼ । ତା'ପାରେ
ସିଂହବାହର, ଜଗମୋହନରେ ବାରଟି ସଙ୍ଗକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେ ନିର୍ମିତ
ଏହାର ପରିକ୍ରମାପଥ ଏବଂ ତାରି ପାଶାତ ତଳକୁ ଦେବୀଙ୍କ ଆୟ୍ଵାନ ।
ମା'ଜଗ ମୁଣ୍ଡିଟି କଳା ମୁଗୁନିପଥରରେ ଖୋଦେଇ ଏବଂ ଏହାର ମୁଖ୍ୟଟି
ସାମାନ୍ୟ ଲମ୍ବ ହୋଇ ଆଗରୁ ବଢ଼ିଛି ହାତୀର ଶୁଷ୍କ ସ୍ବଦ୍ଧା । ଦୁଇ ପଚାରେ
ଦୁଇଟି ସୁନ୍ଦର ଆଖି, ସାରା ମୁଖ ମଣିଳ ସିଦ୍ଧୁରରେ ଆବୃତ । ମଥାରେ
ସୁନ୍ନ ପୁଣ୍ଡର, ନାକରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆଭ୍ୟନ୍ତର, ଗଲାରେ ରଦ୍ଧହାର ମଣିତ ।
ଆୟ୍ଵାନର ବାହାର ପଚକୁ ୧୧ଜଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେବୀ ରହିଛନ୍ତି । ବିଶେଷ
ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏଠାରେ ବିଶେଷ ପୁଜା ହୋଇଥାଏ । ଶାରଦୀୟ
ଦୂର୍ଗାପୁଜା ଅବସରରେ ଶୋଭଣ ଉପଚାରରେ ନବରାତ୍ରି ପୁଜା ସହିତ
ମା' ସମଲେଶ୍ଵରାଜଙ୍କ ଧବଳମୁଖୀ ବେଶ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାକାର
ଆଉ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପର୍ବ ହେଉଛି ନୃଥୀଖାଇ । ଭାଦ୍ରବ ମାସରେ ଏହି
ପୁଜାରେ ଧାନ ଅମଳ ପରେ ପ୍ରଥମେ ମା' ସମଲେଶ୍ଵରାଙ୍କୁ ନବାନ୍ତ
ଅର୍ପଣ କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ଅନ୍ୟମାନେ ନବାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାନ୍ତି । ଏହି
ସମୟରେ ଏଠାରେ ପବଳ ଜନସମାଗମ ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବଲପୁରର ସଦର ମହିଳାରୁ ଗନ୍ଧ ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଗଲେ ମାତ୍ର ତ୍ରିଶି କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହିଛି ପିଲିମା ଜଳଭାଣାର । ସେଠାରେ ପାହାଡ଼ରୁ ବହି ଆୟୁର୍ବା ମହାନଦୀର ଜଳଧାରକୁ ଧରି ରଖୁ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଉପାଦନ କରାଯାଉଛି । ସେଇଠି ପାହାଡ଼ ତଳକୁ ରହିଛି ମା' ଘଣ୍ଟେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ବିରାଟ ବଢ଼ ବରଗଛ

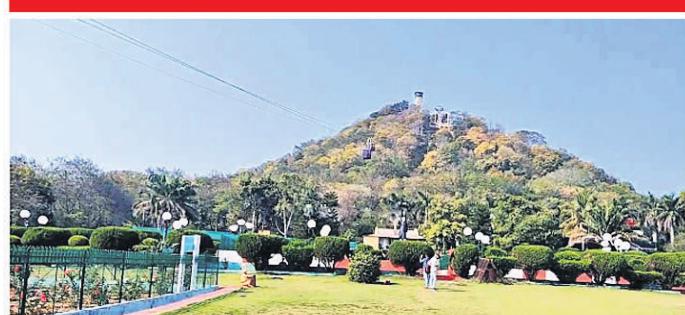
A photograph showing a massive pile of discarded brass items, likely bells or cymbals, piled high in a dark, enclosed space. The items are shiny and reflective, creating a dense texture of metallic shapes.



ଉପରେ ଠିକ୍ ରିଜର୍ଡେସନ୍ ଗେର ଉପର ଦେଇ ଲୁହା ରେଲିଂ ଦିଆ ଅଙ୍କାବଙ୍କା ପାଦ ଚଳାଇଥାଏ ଲମ୍ବି ଯାଇଛି ନଦୀର ଏ କୁଳରୁ ମାଆଙ୍କର ଆସ୍ତାନ ଯାଏଁ । ଏବେ ସରକାରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭାଗ ତରଫୁ ସୋଠାରେ ମାଆଙ୍କର ମାର୍ବିଣ୍ଡା ହୋଇଥିବା ଛୋଟ ମନ୍ଦିରଟିଏ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତା'କୁ ଲୁଗି ଭୋକିଭାତ କରିବା ପାଇଁ ପିଣ୍ଡ, ବସାଉଠା କରିବା ପାଇଁ ମଞ୍ଚପ ଲତ୍ୟାଦି ତିଆରି ହୋଇଛି । ମାନସିକ କରି ଭକ୍ତମାନେ ସୋଠାରେ ବାହିଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଘଣ୍ଟା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । କୁହାୟାଏ, ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତ ମାନସିକ ରଖୁ ଘଣ୍ଟିଏ ବାହି ଦେଇ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରମାନା କୁଆଡ଼େ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବଲପୁର ସହର ଉଚ୍ଚର ଦିଗରେ ରହିଛି ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଦି । ମହାନଦୀର
ଦୁଇପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ପାହାଡ଼ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦ୍ଵାରାୟି ୧ ଏବଂ ଗାନ୍ଧି ଦ୍ଵାରାୟି)କୁ ସଂଯୋଗ
କରୁଥିବା ଏହି ବନ୍ଦିଟି ହାରା ସୁଷ୍ଠୁ ହୋଇଛି ଏକ ବିଶାଳ ଜଳଭଣ୍ଟାର । ସ୍ଵଦେଶୀ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ
ନିର୍ମିତ ଏହି ମୁଦ୍ରର ପ୍ରକଟିକ୍ତ ଭାରତର ତଙ୍ଗାଳିନୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜାହାସାରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କ
କରକମଳରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଜଳଭଣ୍ଟାର ଦୁଇ ପଚରେ ରହିଛି
ଦୁଇଟି ମୁଦ୍ରକ ମାନାର ଯଥା : ନେହେରୁ ମିନାର ଏବଂ ଗାନ୍ଧି ମିନାର । ଗାନ୍ଧି ମିନାରଟିର
ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୩୫ ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ହେବ ; ଯାହା ଉପରେ ଚଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଦି,
ବାରାପାହାଡ଼ ପର୍ବତମାଳା, ହୃଦ ଓ ଉତ୍ସଲଗ୍ନ ଲୁଣମୁଦ୍ରିକର ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା ଦର୍ଶନ କରି
ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ଏବେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପିଲାଙ୍କ ଖେଳିବା ପାଇଁ ସୋଠାରେ
ପାର୍କ, ଫୁଲଗଛ, ଜଳ ଫୁଆରା, ଗୋପ ଖେଳେ ନଦୀ ଏପଚରୁ ସେପଚରୁ ଯାଇ ମନ୍ଦିର
ନେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ହୋଗେଲୁ ବି ରହିଛି ।
ଏହାର ନିକଟତମ କେଳଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ସମ୍ବଲପୁର ଦିଟି ଷ୍ଟେଶନ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ବସ୍ତୁ
ସେବାର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଯାତାଯାତ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସୁର ରହୁରେ ଏଠାରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଉପରେ ଲୁଣ ଲାଗି ରହିଥାଏ ।

-ସୁଷମା ପରିଜା,
ଶାରଳା ଭବନ, ନୂଆବଜାର, କଟକ
ଫୋ: ୯୩୭୦୭୭୭୪୭



କଥା ସେଫ୍ଟି ପିନ୍‌

ଆମେରିକାଯି ମେକାନିକ ଡ୍ରାଲ୍କୁର ହଷ୍ଟ
ହେଉଛନ୍ତି ସେଫ୍ଟି ପିନ୍‌ ଉଭାବକ ।
ଡ୍ରାଲ୍କୁର ହଷ୍ଟ ଛୋଟ ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଅତି
ଆବଶ୍ୟକାୟ ଜିନିଷର ଉଭାବକଭାବେ
ବେଶ ପରିଚିତ । କୁହାଯାଏ ଥରେ ଡ୍ରାଲ୍କୁର
ହଷ୍ଟ ଅନେକ କରଇରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

ସେଇ କରଇବୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ଲାଗି ସେ ଅନେକ
ଉଭାବନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ତା' ମଧ୍ୟରେ ସେଫ୍ଟି ପିନ୍ ଥିଲା
ଅନ୍ୟତମ । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବା ପରେ ସେ ଯେବେ
ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ଏହା ବନ୍ଦୁ ଆବଶ୍ୟକାୟ ଜିନିଷ
ତାକୁ ପରେଣ୍ଟ କରାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ପରେ କରଇ ଶୁଣିବା
ଲାଗି ତାକୁ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ଯେତ୍ଥିପାଇଁ ସେ ୪୦୦
ଡଳାର ପାଇଥିଲେ ।

ଉଭାବନ ପଢ଼ଇ କଥା: କୁହାଯାଏ ଡ୍ରାଲ୍କୁର ହଷ୍ଟଙ୍କ ପଡ଼ୁଙ୍କ
ଡ୍ରେସର ବଚନ ଛିନ୍ତି ଥରେ ଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ
ଡ୍ରାଲ୍କୁର ଛୋଟିଆ ତାରଖଣ୍ଡେକୁ ମୋଡ଼ି ଏକ ଯୋଗାଡ଼
କରିଥିଲେ, ଯାହାକି ବଚନ ପରି କାମ କରିଥିଲା । ପରେ
ସେ ସେହି ତାରରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣା କରି ହାତ ଯେମିତି
ପୋଡ଼ି ନ ହୁଏ ସେଭଳି ଏକ ଡିଜାଇନ୍ କରି ଏହି ସେଫ୍ଟି
ପିନ୍କୁ ତିଆରି କଲେ । ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ 'ଡ୍ରେସ
ପିନ୍' କୁହାଯାଉଥିଲା । ସମୟ ବଦଳିଲା । ହେଲେ ଏହାର
ଆବଶ୍ୟକତା କମିଲା ନାହିଁ । ଏହା ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ମୁରକ୍ଷା



ସେଫ୍ଟି ପିନ୍ ଏକ ଛୋଟିଆ ଜିନିଷା ହେଲେ
ବେଶ ଜରୁରୀ ତେବେ ଏହାକୁ କିଏ,
କେଉଁ ପରିପ୍ରିତିରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଏହାର ନାମକରଣ କେମିତି ହେଲା
ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣନ୍ତି କି?

ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବାରୁ ପରେ ଏହାକୁ 'ସେଫ୍ଟି ପିନ୍' କୁହାଗଲା । ଏବେ ବି
ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାମ ଡ୍ରେସ ପିନ୍ କରିବା ଅଟେ । ଶାତ, ସାଲଡ୍ରାଇ ସହ
ଅନ୍ୟ ମହିନ୍ଦର ତ୍ରୈତାର ବି ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଏହାର
ଉପଯୋଗିତା କମି ନ ଥିବାରୁ ଆଜିବି କୌଣସି କମାନୀ ଏହାର
ଡିଜାଇନରେ କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି । କେବଳ କିନ୍ତୁ କମାନୀ
ଶାତ, ଡ୍ରେସ ସହ ମାୟ କଲାଭଳି କଲରଫୁଲ ସେଫ୍ଟି ପିନ୍ ତିଆରି
କରୁଛନ୍ତି । ତା'ମାନେ ବୁଝେ ଯେ, ଫିଲ ସେଫ୍ଟି ପିନ୍ର ଗାହିଦା କମିଛି ।
ଏହାର ଗାହିଦା ଏବେବି ବେଶ ଅଛି ।



ଲମ୍ବା ଦାଢ଼ି ରଖିବା ଆଜିକାଲି ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟଶନ
ପାଲିଛି । କିମ୍ବା ଲମ୍ବା ତ କିଏ ଛୋଟ ଦାଢ଼ି ବେଶ ସାଇକରେ
ରଖୁଛନ୍ତି । ହେଲେ କେବେ ମହିଳା ଦାଢ଼ି ରଖୁଥିବା କଥା
ଜାଣନ୍ତି ? ଆମେରିକା, ଓକ୍ଲୋହାମାୟ୍ ଲୁଚ୍ନରେ ରୁହୁଥିବା
ଜଣେ ବୃଦ୍ଧା ଦାଢ଼ି ରଖି ଏବେ ଚର୍ଚାରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଷଙ୍କ
ପରି ସେ ବେଶ ଲମ୍ବା ଦାଢ଼ି ରଖୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଗିନିକୁ ଡ୍ରଲ୍ଲତ
ରେକର୍ଟସ୍ଟରେ ସବୁରୁ ଲମ୍ବା ଦାଢ଼ି ଥିବା ବୃଦ୍ଧା ଭାବେ ରେକର୍ଟର
ଅଧିକାରୀ ବି ହୋଇପାଇଛନ୍ତି । ୭୪
ବର୍ଷାଯା ଏହି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି
ଭିତ୍ତିଆନ୍ ଡିଲାର । ଣା ସତାମର ମା'
ସହ ଜେଜେମା' ହୋଇ ସାଇଥିବା
ଭିତ୍ତିଆନ୍କ ଦାଢ଼ିର ଲମ୍ବ ହେଉଛି
୧୦ ଲଙ୍ଘ । ତେଣୁ ଶ୍ଵର ନ୍ୟୁକ୍ତର
ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଭିତ୍ତିଆନ୍
ଶ୍ଵରିରେ ଦାଢ଼ି ରଖି ନାହାନ୍ତି ।
ବରଂ ସେ ହର୍ମାପ୍ରୋଟାଇଜିଜମ୍



କୃଷ୍ଣାଙ୍କ ଦାଢ଼ି

ନାମକ ଏକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରମିତ । ଏଥରେ ଆକ୍ରମ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଧି ପୁରୁଷ ଓ ଅଧା ନାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତା' ସହ ଜନ୍ମରୁ ସେ
ହାଇପରଗ୍ରାୟୋଗେଷିସ୍ (ଡେରଇଲ୍ଲୁ ସିପ୍ରୋମ) ରେ ଆକ୍ରମିତ । ତେଣୁ ୫
ବର୍ଷ ବନ୍ଦରସ୍ବୁ ହେଲେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର କେଶ ସହ ନିଶ ଦାଢ଼ି ବି ବରୁଥିଲା ।
ଫିଅର ଏଭଳି ହୁଏଇରେ ତାଙ୍କ ବାପା ମର୍ମାହତ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ସର୍କରସରେ
ଛାତି ଦେଇଥିଲେ । ମାସିକ ୨୧ ହଜାର ରୋଜଗାର କରି ସେ
ପରିବାର ଚଳାଉଥିଲେ । ସର୍କରସର ଘରକୁ ଆସିଲେ ତାଙ୍କ ବାପା
ଜଗବଦସ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦାଢ଼ି କାଟି ଦେଉଥିଲେ । ଯେମିତିକି ତାଙ୍କୁ ଲାଜ
ଲାଗିବନ୍ତି ଓ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମିଶିପାରିବେ । ଏମିତିରେ
ଜାବନ ଚାଲିଥାଏ । କାରିଥରର ଅସମ୍ପଳ ବିବାହ ଓ ମା'ଙ୍କ ଦେହାତ
ପରେ, ଶେଷରେ ୧୯୯୩ ପରଠାରୁ ସେ ଦାଢ଼ି ଶେଷିଂ ହେବା ବନ୍ଦ
କରିଦେଲେ । ଆଉ ଦାଢ଼ିକୁ ଶାରୀର ଏକ ଅଂଶ ଭାବି ବନ୍ଦାଇବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ଏବେ ସେ ନିଜ ଦାଢ଼ିକୁ ନେଇ ବେଶ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ।

କଥା ଟାର୍

ଓঁ অভিজ্ঞান সাহস্র

ମହାନୁଭବ କହିଲେ ଦେଶ ଧର୍ମ ସଙ୍କଟରେ ଥିଲା ବେଳେ
ଏମାନଙ୍କୁ ଆଜୁ ପିଆଇ ଚିତ୍ତ ଘରିଛି। କିଏ କହୁଛି, ମର୍ଯ୍ୟାଦିଦ
ତଳୁ ଠାକୁର ବହାରିଲେଣି। ଦେଶ ବିପଦରେ। କିଏ କହିଲେଣି, ଅନ୍ୟ
ଧର୍ମର ଲୋକ ଆମ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୂତେଜ ତାଙ୍କ ଆକ୍ରମ ଗାଣିନେଲେଣି।
ଏବେ ଧର୍ମ ସଙ୍କଟରେ। କିଏ କହୁଛି, ଗ୍ରୁହଶରେ ଆମିଷ ଖାଇଲେ।
ପରମାଣୁ ସଂସ୍କତି ବିପର୍ଯ୍ୟୁଷ। ଧର୍ମ, ସଂସ୍କତି, ଠାକୁର
ବିପଦରେ ଓ ଦେଶ ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତି କବଳରେ ଥିବା ସମୟରେ
ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି କଥା କହିବା ପାପ, ଦେଶପ୍ରୋହର କଥା ।
ଆଜ୍ଞା ଆମେ ଏ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କାହଁ ବୁଝିବୁ ! ଦିନମାକର
ଖଣ୍ଡିରେ ପେଟିକି ରୋଜାମାର ସେଟିକିରେ ପରିବା ବ୍ୟାଗ
ପୂରା ହଉନି । ଏ ବଡ଼ ବଡ଼ିଆଙ୍କ ରାମ-ରହିମ କଥା ପୁଣ୍ୟରେ
ପଶୁନି । ନିଜିତି ଭଙ୍ଗା ଗାଲିଛି ନିଜିତି ଗଢା ଗାଲିଛି । ଏ ଭଙ୍ଗା
ଗଢା ଭିତରେ ବିଚରା ଆମ ଭଳି ଖଣ୍ଡିଶ୍ଵା ଲୋକ ପେଶୀ
ହେଲାଯାଉଛନ୍ତି । କରୋନା ତ ମୋରୁହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଥିଲା ।
ଯାହା ଘୋଷାରି ଘୋଷାର ଜୀବନ ଚାଶୁଥିଲୁ ଏବେ କାମଧ୍ୟା
ନଥବାକୁ ଆକାଶଭୂତୀ ଦରଦାମ ମଣିଷଙ୍କୁ କତରା ଲାଗେଇ
ଦେଲା । ଆଉ ଶକ୍ତିନାହିଁ । ଆଖିକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉନି ।
କିଏ ଜାଣେ ଆଗକୁ ଆମ ପାଇଁ ଆଉ କ'ଣ ଲେଖା ଅଛି ।
ବାଞ୍ଚ କି ଜାଣିବ ବେଳା ପୁଣି ? ଖାଇ ପିଲ ପେଟ ପୂରା
ଥିଲେ ସିନା ଲୋକ ମନ୍ଦିର ମର୍ଯ୍ୟାଦି ଦେଶ ବିଦେଶ କଥା
ଚିତ୍ତା କରିବ । ଏଠି ବୁଲି ଚିତ୍ତା କରୁ କରୁ ଦେହ ବେମାର



ସେମିତି ପ୍ରଥମରୁ ସହଜ ମନେ ହେଉଥିବା କିମ୍ବା ଶୁଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବନ ବ୍ୟାପିର କଷ୍ଟ ଅର୍ଜିତ ରୋଜଗାରର ସିଂହ ଭାଗ ଚାଲିଯାଏ ।

ଯେଉଁ ତମିରେକୁ ସେଇ ତମିରେ । ଆମର ଖାଲି ଚିଟା, କେତେ ଅଧିଥିଳି କେତେ ଗଲା । ଏ ମାସରେ କୋଡ଼ିଟା କାହିଁ ଆର ମାସରେ କୋଡ଼ିଟାକୁ ଯୋଢ଼ିବି । ମଧ୍ୟର ଲୋକ ତ ଜୀବନ ଯାକ ଖାଲି କାଷ୍ଟ ଛାଷ୍ଟ ଉଠିରେ ଜିହେଛି । ନିତ ଅତତା ଖୁସ୍ଥଦା ଜୀବନର କୋଡ଼ି କୁଳ କିନାରା ଥାଏ ଯେ ! ଆମେ ହେଲୁ ମଧ୍ୟରି । ଆମେ ନା ବିପିଏଲରେ ଯାଉଛୁ ନା ଏପିଏଲରେ ଯାଉଛୁ । କଥାରେ ଅଛି ବଡ଼ ବାପର ସାନ ମାଆର ମିଠୀଁ ବୁଝେ କହାର । ସେମିତି ଦେଶର ସବୁ ଯୋଜନା ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ ନଚେତ ଧନୀଙ୍କ ପାଇଁ । ମଧ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନଥାଏ । କୁହାଯାଏ ସିନା ମଧ୍ୟର କିନ୍ତୁ ପାଖରେ ବିତା ନଥାଏ । ଥାଏ କେବଳ ସ୍ଵପ୍ନ । ବଜାରିବାଦର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଉପଭୋକ୍ତା ହେଲେ ଏଇ ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ । କାର କମ୍ପାନୀ ଏମାନଙ୍କୁ ସାଇକ୍ଲେମରୁ କାର ଚତିବାର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖାନ୍ତି, ବିଲତର ଏମାନଙ୍କୁ ଭତ୍ତିଆରୁ ଘର ମାଲିକ ହେବାର

ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ କୁହୁଳି ମଧ୍ୟମ ମାର୍ଗ ହେଲା ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ । ଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୁହୋଯାଇଥିବା ଏହି ଧାର୍ମିକ ଉଚ୍ଛିତ୍ତକୁ ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥରେ ଦେଖିଲେ ଅନେକାଂଶରେ ଯୁକ୍ତିମୁକ୍ତ ମନେହୁଏ । ବର୍ଣ୍ଣହେଲେ ତନ୍ମିମହଲାର ଉପର ମହିଳା ଘର ଛାତ୍ରୀ ପାଣି ଝରିବା ବେଳେ ତଳ ମହିଳା ଘରେ ବାହାର ରାସ୍ତା ପାଣି ପଶେ, ମଞ୍ଚ ବାଲା ଖୁସିରେ ଥାଏ । ଏ ଘରେ ମାଉସୀ ସେ ଘରେ ପିଉସୀ ହେଉଥିବା ମହିମଣିଆ ଲୋକକୁ ସମସ୍ତେ ଆଦର କରନ୍ତି କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନନେଇ କଥା କହିପାରେ । ଦୋଷୁ ଖରାପ ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ଘର କାହାନ୍ତି, ବ୍ଲାଙ୍କ ଖରାପ ହେଲେ ବାପ ଘର କାହାନ୍ତି ହେଲେ ବାହାଘର ମଧ୍ୟ କନିଶନ ମେଇ ତା ଘରେ ଖୁସିରେ ଥାଏ । ମଞ୍ଚ ପାତେଚିରେ ବସିଥିବା ଲୋକର ଟିକ୍ଟା ନଥାଏ କାରଣ ସୁରିଧା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଯେକୌଣସି ପଚକୁ ଡେଇଁ ପାରିବ । ମଧ୍ୟମ ମାର୍ଗ ଅନେକାଂଶରେ ଉତ୍ତମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ମଧ୍ୟବିଜନ୍ତ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଉତ୍ତମ ହୁଏନାହିଁ ।

ମଧ୍ୟରିକ୍ଷ ମାନସିକତା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର । ଦଶ ଚଙ୍ଗାର ଆନ୍ଦୁ
ନଅ ଚଙ୍ଗାରେ କଣିଲା ପରେ ଭାବନ୍ତି ହୁଏତ ଆଉ ଦୁଇଟା ଦୋକାନରେ
ବୁଝିଥିଲେ ଆନ୍ଦୁ ଛାଇ ଚଙ୍ଗାରେ ମିଳିଥାନ୍ତା । ରଙ୍ଗ ପରାକ୍ଷାରେ ଯଦି ସବୁ
ରିପୋର୍ଟ ଠିକ ରହିଲା ତେବେ ଭାବନ୍ତି ବେକାରରେ ଚଙ୍ଗା ବର୍ବାଦ ହେଲା ।
ପିଲା ପରାକ୍ଷାରେ ପାସ କଲା ପରେ ଭାବନ୍ତି ଆଉ ଚିକେ ଭଲ ନକଲେ
ତା ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ଧାର ହେଲାଯିବ । ଏମାନଙ୍କ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ପିତୃରୁ ଆର ପିତୃକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୁତ୍ରରେ ବ୍ୟାପୁ ହୁଏ । ବାପା ଯାହା
ହେବା ପାଇଁ କେବେ ସମ୍ମ ଦେଖିଥିଲେ ତାକୁ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ପୂରଣ
ଜନନ ରେଳି ମେଘ ଜନନି । ଯାହା ଅଳ୍ପ କି ବାପା ହେଲେଗନିଲେ

ନାହିଁ ତାକୁ ନାଟି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଗାହାନ୍ତି । ଏହି
ଆସେନ୍ଦ୍ର ଉମେଶ୍ବର ପିଲାମାନ୍ଦୁ ଶୈଖଚଳ ନନ୍ଦ ଜନିଦ୍ଵାରା

ପତ୍ରକୁ ଉଠିପାଇଲା ପାଶାମଙ୍ଗ ଚକଟାଯ ମୁଁ ମଟ୍ଟ କଥିଯ ଏହି
ମଧ୍ୟବିତକ ଭିତରୁ ନବେ ଭାଗ ହେଲେ କାଳିତିଜାବି ।
ଏମାନେ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ, ପରିମାଣ, ସଂସ୍କୃତ ତଥା ଦୈନିକିନ
ଚାଲିଗଲା ପାଇଁ ନିଜଶ୍ଵର ସୁନ୍ଦର ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦରିତ ସୁଗାଙ୍କ ସହ ମେଳ ନଖାଇଲେ ତାହା ଅପସଂସ୍କୃତି
କିମ୍ବା ମୁଆନ୍ତ୍ରା ଧନୀ ମାନସିକତା ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି ।
ସଂସ୍କୃତି ଅପସଂସ୍କୃତିର ଦେଲ ଏହିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ ।
ଦଶ ଚଙ୍କା ର ଜିନିଷକୁ ଅଧିଗ୍ରହା ମୂଲେଇ ଫେରିବାଲା ଠାରୁ
ନଅ ଚଙ୍କା ପଚାଶ ପଇସାରେ କିଶୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେବେ
ପବାରିଲେ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଭଳି ଉଭର ଦିଅନ୍ତି ଚଙ୍କା ପଇସାର
କିଛି ମଧ୍ୟାନାହିଁ । ମଣିଷର ମାନସିକତାକୁ ସବୁ ମଧ୍ୟବାନ ।

ଦେଶର ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା କିମ୍ବା ସାଥୀ
ହେଲେ ଏଇ ବିଭିନ୍ନତାମାତ୍ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କର କିମ୍ବା ଖାସ ଯୋଜନା
ନ ଥାଏ । ଧନୀଲୋକଙ୍କୁ ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି ବାଧେନି

ଗରିବଲୋକଙ୍କର ତ ନା ହୋଇ ଥାଏ ନା ଡୋଳ ଥାଏ । ବାୟା ବସା
ଝୁଲୁଥାଏ ପରି ଅବସ୍ଥା । ଏମାନଙ୍କ ପିଲା ଜନ୍ମଠାରୀ ଶବ୍ଦାବାହୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବୁ ପାଇଁ ସରକାରୀ ମାଗଣୀ ଯୋଜନା ଅଛି । ମଧ୍ୟବିଭାଗ ନା ଏ କୂଳର
ହେଲେ ନା ସେ କୂଳର ହେଲେ, ମଞ୍ଚିମଣ୍ଡିଆ ବୁଢ଼ି ମରିବା ଭଲି ଅବସ୍ଥା ।
ଏକଦା ଏମାନଙ୍କ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵପ୍ନ ବୋଲାଲେ ନିଜଘର, ପିଲାଙ୍କ ଭଲ
ଚାକିରା, କାର ଭଲି କିନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନେଇ ଥଳାବେଳେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପରିପ୍ରକଟରେ
କେମିତି ଦଣ୍ଡେ ଖାଇ ଶିକ୍ଷିତ ପିଲାଙ୍କୁ ଗୋଜଗାରକ୍ଷଣ କରିବା । ବାକି
ସୁଖ ସବୁ ଦିବା ସ୍ଵପ୍ନ ଭଲି ପ୍ରତ୍ୟେ ହେଲାଣି । ଦେଶର କ୍ଷାପ୍ର ପ୍ରଗତି
ଯଦି ଏହିଭିତ୍ତି ଲାଗିରହେ ତେବେ ସେବିନ ଦୂର ନାହିଁ ଯେବେ ଏହି
ମଧ୍ୟବିଭାଗ ବର୍ଗଟି ନିଷ୍ଠିତ ହେଲେଯାଇଥିବ । ସମାଜରେ କେବଳ ଗରିବ
ନଚେତ ଧନୀ ବୋଲି ମୁହଁଚି ବର୍ଗ ରହିବେ । ଭାଇ କଥାରେ କହନ୍ତି,
ଦୃତେ ତରନ୍ତି, ମୂଢ଼ ତରନ୍ତି ମଞ୍ଚିମଣ୍ଡିଆ ବୁଢ଼ି ମରନ୍ତି ।

-ଖାନନଗର, କଟକ
ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପ୍ରାଚ୍ୟକ ସମୀକ୍ଷା

ପାଦ ପୁଦୀପ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାୟକ, ଆରୋହୀ, କଲ୍ୟାଣୀ ନଗର

କଟକ-୧୩, ମୂଲ୍ୟ-୨୫୦ଟଙ୍କା

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ମଧ୍ୟଭେଦ

ତକ୍ତର ନୃସିଂହ ଶତଙ୍କୀ, ପ୍ରକାଶିକ୍-ଏଥେନ୍ମା ମୁଦ୍ରଣ
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, ମୂଲ୍ୟ-୪୦୦ଟଙ୍କା
'ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ମଧ୍ୟଭେଦ' ତକ୍ତର ନୃସିଂହ ଶତଙ୍କୀଙ୍କ ରବେଷାଧିର୍ମୀ
ପୁସ୍ତକ। ଏଥରେ ପ୍ରଥମ ପର୍ବ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ବ ବିଶେଷ ରହିଛି। ପ୍ରଥମ

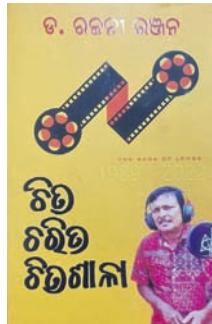
ପର୍ବତରେ ପଞ୍ଚଶାଖା ଯୁଗାୟ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି: ସାହିତ୍ୟକ ପାଣିପାଗ ଓ
 ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ବତରେ କାବ୍ୟଯୁଗ, ରତ୍ନଯୁଗ, ଉଞ୍ଚିଯୁଗ ଓ ମଧ୍ୟଯୁଗ ଆଦି
 ବିଷୟ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟଯୁଗାୟ ଓଡ଼ିଆ
**ଡକ୍ଟିଆ
ସାହିତ୍ୟର
ମଧ୍ୟଭେଦ**
 ସାହିତ୍ୟର ବିଶେଷଶାମ୍ଭବ ଓ ପ୍ରୟୋଗମନ୍ତ୍ର
 ଆଲୋଚନାର ଏକ ସୁମର ନିବନ୍ଧନ ।
 ପୁରୁଷ ରଚନା ବେଳେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଓ
 ଆଲୋଚନା କଳାବେଳେ ଲେଖକ ଯେତିକି
 ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ସେତିକି ପ୍ଲାନ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହେଲାଇଛନ୍ତି ।
 ଏଥୁଯୋଗୁ ସେ ସୁଷ୍ଟି କରି ପାରିଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ
 ସାହିତ୍ୟର ମଧ୍ୟଭେଦ ସମୀକ୍ଷା ଗୁଣ । ଏହା
 ଗବେଷକ ଓ ଜ୍ଞାନାଳ୍ପାତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି
 ଆଦିତି ଲାଭ କରିବ ଏହା ନିଷ୍ଠାଦେହ ।

‘ପାଦ ପ୍ରଦାପ’ ବାନବଶୁ ନାୟକଙ୍କ ସଂପ୍ରିତ୍ୟ ଆମଜାବନୀ କହିଲେ ଭୁଲୁ
ହେବ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଫଳଗୋ ଫର୍ଦ୍ଦ ସହ ୧୪ଟି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା
କରାଯାଇଛି । ଏଥରେ ଅନେକ କଥା ବାନବଶୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେ
ନାଟ୍ୟଭିନ୍ନେତା ପୁଣ୍ଡକ୍ତ, ଜଣେ ସୁନାମ ଧନ୍ୟ
ନାଟ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ । ପୁଣ୍ଡକର ପ୍ରଥମ ବିଷୟରେ
ସେ କଳାକୁ ବିଭୂଦ୍ଧ ବା ଲଶ୍ଵର ଦଉ ବୋଲି
କହିଛନ୍ତି । ସାତ ପୁରୁଷଙ୍କ କଳା ମଣିଷ ତେରେ
ନିଶ୍ଚୟ ଥାଏ ବୋଲି ଲୋଖକଙ୍କ ଅମୁଲୁତି
ରହିଛି । ସେହିପରି ସେ ତାଙ୍କ ବୋଉଙ୍କ କଥା
ଉଲୋଖ କରି ଲୋଖାନ୍ତି, ଝିଆମାନେ କାହିଣା
ଶିଖାକୁ ବୋଉ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ଓ ମାଥ ତେଟି
ଦିଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବୋଉ ସୁନ୍ଦର ଭାଲୁକୁଣ୍ଡୀ ଗଢନ୍ତି
ବୋଲି ଲୋଖାନ୍ତି । ପୁଣ୍ଡକରି ପାଠକୀୟତା
ଲାଭ କରିବ ଏଥରେ ସଦେହ ନାହିଁ ।

ଚିତ୍ ଚରିତ ଚିତ୍ତଶାଳା

ଡ.ରଜ୍ଜୁବୀ ରଞ୍ଜୀନ୍, ପକ୍ଷୀନ୍ତର ପକ୍ଷାଶ୍ଵୀ

୩୭, ମଧ୍ୟୁଦନ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧, ମୂଲ୍ୟ-୪୯୫ଟଙ୍କା
 ଗତ ୩ ଦିନକିର ଓଡ଼ିଆ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଅପ୍ରବୃତ୍ତ ଆଲୋଖ୍ୟ: ଚିତ୍ର ଚିତ୍ରିତ୍ର
 ଚିତ୍ରଶାଳା, ଯାହା କୁ ଲେଖଣ୍ଡାଟି ତ.ରଜମା ରଞ୍ଜନ। ଏଥରେ ଚିତ୍ର ସହ ଚିତ୍ରିତ୍ର
 ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଚିତ୍ରଶାଳାକୁ ପୁଞ୍ଜାନ୍ତପୁଞ୍ଜ ଭାବେ ଉପଲ୍ଲାପନା କରାଯାଇଛି। ଚିତ୍ର
 ଚିତ୍ରିତ୍ର ଚିତ୍ରଶାଳା ହେଉଛି ଓଡ଼ିଆ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ସହିତ ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ,
 ତତ୍ତ୍ଵନିତ ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ଅବବୋଧର ଅପ୍ରବୃତ୍ତ
 ଆଲୋଖ୍ୟ। ଦିନିଶ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଲିଖିତ ଗଜ୍ଜ
 ଉପନ୍ୟାସ ଚଳକ୍ଷିତ୍ରରେ ଚିତ୍ରିତ୍ର ହେଲା
 ପରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ
 ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସାମାଜିକ
 ସଚେତନତା ସ୍ଥାପି କରିବାରେ ସମର୍ଥ
 ହୋଇଛି। ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖକଙ୍କର ଦାର୍ଘ୍ୟ
 ବର୍ଷର ସିଦ୍ଧି ଓ ସାଧନାର ଫଳ। ଏହା
 ନିଶ୍ଚିଯ ଓଡ଼ିଆ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଉପହାସରେ ଏକ
 ମୁଦ୍ରା ଅଧ୍ୟୟ ସ୍ଥାପି କରିବ।



କଳା ହୋଇଯାଏ ଧଳା ଥଣ୍ଡା

ସମସ୍ତ ଜାଣନ୍ତି ଅଣ୍ଟାର ରଙ୍ଗ ଧଳା। କିଛି ଅଣ୍ଟା ବାଦାମା ରଙ୍ଗର ବିଥାଏ । ହେଲେ କେବେ କଳା ରଙ୍ଗର ଅଣ୍ଟା ଦେଖୁଛନ୍ତି ? ଭାବୁଥିବେ ଅଣ୍ଟା ରଙ୍ଗ କ'ଣ କେବେ କଳା ହୋଇପାରେ । ହେଲେ ଜାପାନରେ କିନ୍ତୁ କଳା ଅଣ୍ଟା ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ‘କୁରେ ଚମାଗୋ’ ବା ‘ଜାପାନୀ ବ୍ୟାକ ଏର’ କୁହାଯାଏ । ଜାପାନର ମାଉଷି ହୋକେନରେ ଓବାକୁଦାନୀ ନାମକ ଏକ ଗ୍ରେଟ ବ୍ୟାଲିଂ ପରେ ଥଣ୍ଡା ଥାଏ । ୩୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜ୍ଞାନମୁଖୀ ବିଶ୍ଵୋରଣ ଘଟି



ଏହା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ଵୋରଣ ଘଟିଥିଲା ଯେ, ଆଜିବି ଏଠାରେ ଫୁଟଟା ପାଣିର ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ମୁସିରଣୀ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ । ଏଠାକାର ଅଧ୍ୟବାସୀ ଏହି ଫୁଟଟା ପାଣିରେ ସାଧାରଣ ଅଣ୍ଟାକୁ ସିଖୁଛନ୍ତି । ଯାହା ସିଂହରେ କଳା ରଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ସେ ଅଣ୍ଟାକୁ ଲୋକେ ଖାଆନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ ଏହି ପାଣିରେ ସିଖା ଯାଇଥିବା ଅଣ୍ଟାକୁ ଖାଲିଲେ ବୟସ ୭-୮ ବର୍ଷ ବଢ଼ିଯାଏ । ତେବେ ସାଧାରଣ କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଟା ଏଇ ପାଣିରେ କଳା ରଙ୍ଗରେ କେମିତି ପରିଣତ ହୁଏ ? ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଏହି ପାଣିରେ ସଲ୍ଲର ପ୍ରକୃତ ମାତ୍ରରେ ଥାଏ । ଯେବେ ଅଣ୍ଟା ଏହି ପାଣିରେ ଫୁଟେ ଅଣ୍ଟାର ଖୋଲପା କଳା ରଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଅଣ୍ଟାରୁ ସଲ୍ଲର ମହନ ବି ଆସେ । ସ୍ଵାଦ ବି ବଦଳିଯାଏ । ତଥାପି ବହୁତ ଲୋକ ଏହି ଅଣ୍ଟା ଖାଆନ୍ତି ।



ରାସ୍ତାର ଖାଲଖମାରେ କଣ୍ଟେଇର ପଂଚୋସୁଟ୍

ରାସ୍ତାରେ ଥିବା ଖାଲଖମା ଅନେକ ସମୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିପଦର କାରଣ ସାଜିଥାଏ । ତଥାପି ଅନେକ ସମୟରେ ପ୍ରଶାସନ ଏଥୁପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେମିତି ବ୍ରିଜେନ୍ଦ୍ରର ବି ଘଟିଥିଲା । ଆଉ ତାକୁ ସମାଧାନ କରିବା ତଥା ପ୍ରଶାସନର ଦୃଷ୍ଟି ରାସ୍ତାର ଖାଲଖମା ଆଡ଼କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଣ୍ଟି କନ୍ରମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣେଇଛନ୍ତି ଏକ ଅଭିନବ ପକ୍ଷ । ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କଣ୍ଟେଇକୁ ଆଣି ସେଇ ଖାଲଖମାରେ ସଜାଇ ରଖୁ ମଜାଦାର ପଂଚୋସୁଟ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ତାକୁ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତି

କରି ଗାଁ ବର୍ଷାୟ ଆଣ୍ଟି ଗାତି ଚାଳକଙ୍କୁ ସେହି ଖାଲଖମା ପ୍ରତି ସରେତନ କରିବା ସହ ପ୍ରଶାସନର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ବି କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତିରେ ଅନେକ ରାସ୍ତାର ମରାମତି ବି ହୋଇପାରିଛି । ଆଣ୍ଟି ଏହି ପଂଚୋସୁଟ ପାଇଁ ଖେଳଣା ନିଜ ନାଟୁଣୀ ଓ ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଯୋଗାତ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରତି ଖାଲଖମାରେ ସେ କଣ୍ଟେଇକୁ ଦେଖି ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସଜାଇ ରଖୁବା ସହ ତାକୁ ମେଳ ଏକ କାହାଣୀ ଗଢ଼ି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ପୋଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଲୋକେ ତାଙ୍କ ପୋଷ୍ଟକୁ ପଡ଼ି ବେଶ ଖୁସି ଝୁଅନ୍ତି ।



ଖାଲ ପରପୁୟମ୍

ଗରମରେ ଖାଲ ବୋହିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଏଇ ଖାଲ ପାଇଁ ଶରୀର ଦୁର୍ଗର୍ବହ ବି ହୁଏ । ତେଣୁ ଏଇ ଦୁର୍ଗର୍ବହକୁ ଦୁଇରେବା ଲାଗି ଅନେକେ ଡିଓଡ୍ରାଷ୍ଟ ଓ ପରପୁୟମ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ହେଲେ ଜାଣି ଆଣ୍ଟାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ବ୍ରାଜିଲର ଜଣେ ମତେଳ ସେବ ପରପୁୟମ ବା ଖାଲ ପରପୁୟମ ଦ୍ରାଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରପୁୟମକୁ ସେ ନିଜ ଖାଲ ମିଶାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ସାଥେ ପାଉଲୋରେ ରହୁଥିବା ଏହି ମତେଳଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ଅନେବା ମୋରା । ତେବେ ନିଜ ଖାଲକୁ ନେଇ ପରପୁୟମ କରିବା ପଛର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଝୁନେସା କୁହୁନ୍ତି, ମୋ ବୟପ୍ରେସ୍ତ ଓ ଏକ ବୟପ୍ରେସ୍ତ ମତେ ସବୁବେଳେ ଲୁହୁନ୍ତି ମୋ ଶରାରର ପ୍ରାକୃତି ମହନ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ । ଏହା ଅନ୍ତରୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏଇ କଥା ମୋ ମନକୁ ବେଶ କୁହୁନ୍ତି । ଆଉ ଏହାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେଇ ମୁଁ ନିଜ ଖାଲକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ପରପୁୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି । ଏହାର ନାଁ ରଖିଛି ପ୍ରେସ୍ତ ଗତେସା । ଏହାର ପରପୁୟମ ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନେ ନିଜ ପାର୍ଟିନରୁ ଆକର୍ଷଣ କରିପାରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପରପୁୟମ ବ୍ୟବହାର ଏବେ ବହୁତ ଗହିବା । ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ପରପୁୟମକୁ କିଣିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ପକେଟ ଖାଲି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କାରଣ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୫୦ ମି.ଲି.କ୍ରୁ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଉଚ୍ଚ ।